

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

FOTBAL

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL V • MIERCURI 11 FEBRUARIE 1970

12 PAGINI • 2 LEI

194

ÎN PRIMUL NOSTRU JOC INTER-ȚĂRI DIN ACEST AN,

EGALITATE (1-1) CU PERU, LA LIMA

CITIȚI, ÎN PAGINA 12, CRONICA ȘI COMENTARIUL
ACESTUI MECI, TRANSMISE DE TRIMISUL
NOSTRU SPECIAL AUREL C. NEAGU

Din cuprinsul revistei :

• SĂ ACTIVIZĂM FOTBALUL DE MASĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR
• MĂSURI DIN TIMP PENTRU RELUAREA CAMPIONATULUI! • RETROSPECTIVA
ASUPRA DIVIZIEI B • ECHIPA R. F. G., O PARTICIPANTĂ CU PRETENȚII LA
„MUNDIAL '70“ • IMPRESIILE SPECIALIȘTILOR BRAZILIENI ASUPRA
EVOLUȚIEI ECHIEI ROMÂNIEI

SE APROPIE DESCHIDEREA SEZONULUI OFICIAL !

Echipele divizionare A susțin meciuri de verificare în vederea reluării campionatului.
În fotografie, aspect din meciul S'eaşa — Rapid (2—0), disputat duminică în Giuleşti.
Foto : PETRE COZIA

Dinamoviştii bucureşteni au înfăliat pe Metalul Tîrgovişte (2—1); Haidu reia cu capul spre poarta lui Stănescu
Foto : S. BRAȘOVEANU

SĂ ACTIVIZĂM FOTBALUL DE MASĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR

Noua formă de organizare a cluburilor sportive universitare a creat posibilitatea dezvoltării activității sportive de masă și de performanță în toate instituțiile de învățămînt superior. Prin cooperarea în mai mare măsură a tuturor organelor de conducere și organizațiilor de tineret s-a realizat un deziderat, care dă posibilitatea valorificării tuturor posibilităților existente în fiecare institut.

Pentru activitatea fotbalistică, atât cea de performanță cit și cea de masă, au fost create condiții mai bune de desfășurare.

Grija cu care Ministerul Învățămîntului, prin organele de resort, sprijină material activitatea fotbalistică, precum și măsurile organizatorice adoptate pentru activitatea sportivă în rîndul studenților, ne dau garanția unor frumoase rezultate.

Fotbalul este din ce în ce mai mult îndrăgit și practicat de către studenți care, profitînd de orice perioadă de timp liber, ies pe stadion pentru a juca fotbal. În aceste condiții, cînd tineretul este atît de dornic să practice fotbalul, sarcinile catedrelor de educație fizică și sport, precum și a comisiilor sportive ale Asociațiilor studenților sînt din ce în ce mai mari.

Organizarea activității fotbalistice, încă de la începutul fiecărui

an de învățămînt universitar, prin stabilirea unui calendar competițional bine gândit, în funcție de condițiile materiale existente și de cerințele studenților, trebuie să constituie o preocupare a fiecărui institut. Consider că nu există instituție de învățămînt superior în care să nu fie un număr mare de adepți ai acestui sport îndrăgit; deci există un colectiv organizatoric care să se ocupe de activitatea fotbalistică.

Sînt instituții de învățămînt în care competițiile de fotbal au devenit tradiționale, ca de exemplu Institutul Agronomic „N. Bălcescu”, Institutul Politehnic, I.P.G.G. și altele, care au găsit formele cele mai bune pentru această activitate.

La Institutul Agronomic, de exemplu, există un campionat sistem turneu organizat între reprezentative de ani de studii pe facultăți, care cuprinde un număr de circa 300 studenți. Acest campionat se desfășoară în semestrul I, iar în semestrul II se dispută campionatul cu cîștigătorii din fiecare facultate pentru a se stabili echipa cîștigătoare a campionatului inter-ani. Paralel cu această competiție mai avem organizat, la începutul fiecărui an, „Cupa anului I”, iar în semestrul II campionatul inter-facultăți pe institut, pentru stabilirea ti-

tudului de facultate campioană pe anul universitar respectiv. În acest fel, aproape tot timpul anului vom angrenați circa 500 de studenți, ce reprezintă 18 echipe de fotbal.

În afara acestora, mai avem un număr foarte mare de studenți care, zilnic, în mod spontan, joacă fotbal în formații reduse. Pentru aceștia însă nu am găsit o formulă care să le organizeze această activitate. Ținînd seama că aceste manifestări spontane pot fi dirijate, va trebui să găsim cea mai bună formă. Consider că pînă la găsirea acestei forme trebuie să lăsăm acestor studenți libertatea de a juca și să le creăm condiții de practică (mingi, terenuri reduse dotate cu materiale și instalații adecvate). Trebuie studiate posibilitățile organizării unor campionate pe terenuri reduse, cu un regulament propriu, în care se pot cuprinde multe echipe.

Consider că, pe baza celor ce cunosc din activitatea fotbalistică din centrul universitar București, nu s-a făcut tot ce trebuia pentru o mai bună organizare, atît în instituție cit și la nivelul centrului.

Această problemă urmează să facă subiectul unei analize, mai ales cu catedrele care au absolvenți cu specializare fotbal. Numărul mare de studenți din cen-

trul universitar București și posibilitățile materiale existente (cinci baze sportive cu terenuri de fotbal, precum și un număr de 13 absolvenți I.E.F.S. cu specializare fotbal) pot și trebuie să constituie bazele unei activități fotbalistice la înălțimea sarcinilor actuale.

Consider necesară organizarea unei discuții cu toate cadrele de specialitate și stabilirea unor măsuri concrete pentru valorificarea condițiilor existente. Această măsură poate ar fi bine să fie extinsă în toate centrele universitare deoarece sînt convins că au și ele aceleași probleme.

După ce vom organiza activitatea de fotbal la nivelul fiecărui institut, va fi necesar să discutăm și modul cum este reprezentat fotbalul în general în diferite centre universitare și care este aportul fiecărui institut pentru depistarea și creșterea de noi elemente, deoarece sînt convins că sînt elemente dotate și care rămîn în anonim sau nu sînt promovate cu mai mult curaj.

Am deschis discuția asupra acestei probleme, care la ora actuală constituie un imperativ în munca specialiștilor și aș fi bucuros dacă și alți profesori și-ar expune punctele de vedere.

Lector MIHAI TĂTĂRĂSCU
Institutul Agronomic București

TOMA GIESSEWIN, Baia Mare: Atacantul central cehoslovac, Adamec, a marcat cel de-al treilea gol al echipei sale în meciul de baraj de la Marsilia.

ȘTEFAN PAGUBA, Arad: Întă golgeteri turneele finale ale campionatului mondial de fotbal. La ediția inaugurată, Uruguay 1930, cel mai eficient jucător s-a dovedit cu 8 goluri. Patru ani mai tîrziu, în Italia, Nejedly (Cehoslovacia) și Schiavio (Italia) împart primul loc cu cîte 4 goluri fiecare. În 1938 însă brazilianul **Leônidas** se detașează net înscind de 8 ori. Și tot un brazilian — **Ademir** — își va înscrie numele pe lista celor mai eficiente jucători la prima ediție de după război (1950) cu 7 goluri. În turneul final helvet, maghiarul **Kocsis** va marca 11 goluri pentru ca în ediția succedată (1958) francezul **Just Fontaine** să ridice cifra golurilor marcate într-un turneu final de un jucător la 13. Recordul lui rezistă cu brio următoarelor două ediții. În Chile — 1962 — cite 4 goluri înscriu **Garrincha** și **Vava** (Brazilia), **Jerkovic** (Iugoslavia), **Ivanov** (U.R.S.S.), **Albert** (Ungaria) și **L. Sanchez** (Chile), iar în 1966, pe terenurile engleze lese învingătorii în clasamentul golgeterilor, așa cum ne scrie și dv., **Eusebio** (Portugalia), cu 9 goluri.

LETITIA COACA, com. Mădăleni-Teleorman: Sătmăreană s-a născut la 21 februarie 1946. Boc este cu doi ani mai tîrziu, data sa de naștere fiind 3 iunie 1946.

MITICA OPREA, Plopieni — Prahova: Programul emisiunii televizate din Mexic publicat în nr. 190 al revistei noastre, este corect. Inadvertențele semnalate se datorază datelor eronate aparute pe tabela electrică din sala unde a avut loc tragerea la sorți. De altfel, dacă ați urmărit la televizor transmisia din capitala Mexicului, nu se poate să nu vă fi dat seama de acest fapt.

NICOLAE STANCU, Strelnita — Mehedinți: Nu putem publica mereu adresele echipelor noastre divizionare A. Am făcut-o de neamărate ori. Răstoilți o colecție a revistei noastre și le veți găsi.

MIHAI FOCSA, str. Cîmpianca nr. 4, Bl. I T. Sc. A, ap. 3, sectorul 4, București, posedă colecția revistei pe care dorește s-o pună la dispoziția celor interesați. Identificați-l la Ion Corlat din Iași, str. 7 Noiembrie nr. 47.

CAROL DIN, Botoșani: Ultima participare a reprezentativei noastre la turneul final al campionatului mondial a fost cea din 1938. Atunci naționala noastră n-a putut depăși modesta echipă cubaneză, primul meci terminîndu-se nedecis (3-3), iar în cel de-al doilea părăsind terenul învinsă cu 2-1. Au mai fost astfel de surprize și la alte turnee finale. Poate că în Mexic, reprezentativa noastră... Mă gîndesc la un fel de... răzbunare!

GEORGHITA CRETU, București: Am scris ori de cîte ori mi s-a ivit prilejul despre acele de huliganism de pe terenurile noastre și o vom face și de acum înainte. Dembrowschi a regretat gestul său reprobabil din partida cu Kilmarnock și nu va juca în dublul meci cu Arsenal Londra din stîrleurile de finală ale Cupei europene a tîrgurilor.

ION MICLUȚA, Timisoara: În partida Portugalia — R.P.D. Coreeană din sferturile de finală ale turneului din Anglia arbitrat a acordat două penalități lusitanilor, ambele transformate de Eusebio.

ÎN... 13 PUNCTE, DESPRE OȚELUL GALAȚI

Printre echipele care și-au dezamăgit suporterii după prima etapă a campionatului Diviziei B, se numără și Oțelul Galați. Achizițiile — unii le-au numit chiar spectaculoase — făcute în perioada transferurilor, venirea la cîrmă a echipei a unui nou antrenor, în capacitățile cărui s-au pus multe speranțe, hotărîrea secției de a desfășura o activitate corespunzătoare, rezolvînd cu promptitudine majoritatea problemelor luate — iată doi atîtea motive care au îndreptățit pe mulți să mizeze pe o comportare meritorie a reprezentanței ce-

doilea rînd, lipsa din linia de atac a unui jucător percutant.
6. Nesceriozitatea unora dintre jucători.
7. Inconstanța manifestată de întreaga echipă de la o etapă la alta.
8. Cele două partide pierdute la masa verde au avut un efect demoralizant.
9. Lipsa unor jucători de rezervă apti să poată înlocui în orice moment pe titulari.
10. Indolența manifestată la antrenamente împotriva careia nu s-a luat nici o măsură.
11. O prea mare încredere — nefondată pe o muncă susținută — în forțele proprii.
12. Nerespectarea sarcinilor de joc.
13. Neîncadrarea în rîndul formației a jucătorilor noi veniți.

Motiva ar mai fi. Ne oprim la cele de mai sus, pe care le considerăm de o importanță majoră. De altfel, ele au fost evidențiate și analizate pe toate fașetele într-o recentă ședință care a durat aproape cinci ore și la care au luat cuvîntul antrenorul Ștefan Vasile, A. Sezal, președintele secției, jucătorii Crăciunoiu, Olteanu, Manta, Profir, Adam, Ioniță. Discuțiile au fost aprofundate, pe alocuri tăioase și contradictorii, unii s-au supărat chiar că li s-a spus în față adevărul, dar, pînă la urmă s-a căzut la un acord unanim că, printre o conlucrare eficientă între cei trei factori amintiți la începutul acestor rînduri — jucătorii, antrenorul, secția — Oțelul va putea totuși să-și îndeplinească obiectivul propus: ocuparea unui loc fruntaș în clasament.

Pregătirile au început de mult (înțelegînd — prin aceasta aproape 5 săptămîni) și după toate aparențele nu le lipsesc ambiția, disciplina, dăruirea, atribuțiile care vor duce, fără îndoială la o... gîfuită a Oțelului nostru. Li așteaptă cu toții strălucirea.

TELEMAC SIRIOPOL
TEODOR CIUCAN

NOI MAESTRI AI SPORTULUI

Lista maeștrilor sportului s-a îmbogățit cu un nou lot de fotbalști. A fost decernat acest titlu următorilor jucători sau foști jucători: M. Ionescu, Dumitru Nicolae, Florea Voinea, C. Haidu, O. Popescu, Sorin Avram, Gh. Dungu și N. Campo.

CU ION BALĂNESCU, NOUL ANTRENOR AL C.S.M.-ULUI DESPRE:

C.S.M. Reșița împreună cu noul ei antrenor, într-un decor de iarnă

REȘIȚA AVEA ECHIPĂ ÎN... A!

Intîlnire surprinzătoare la Herculane, în holul elegantului hotel „Hercules”, cu antrenorul Ion Bălănescu. De ce surprinzătoare? Deoarece știam, că fusese „subiectul” unor știri, mai mult sau mai puțin veridice, privind prezența sa la... Giurgiu.

— Vă știam pe malul Dunării; cu ce ocazie pe Valea Cemei?

— Cu ocazia pregătirilor pentru returul campionatului. Vrem să luăm parte la bătălia pentru promovare, să reamintim tuturor celor ce iubesc fotbalul și mai ales reșitenilor că orașul lor avea cîndva o echipă în „A”, că lupta și eișiga cîndva „Cupa României”...

Credeam că n-am auzit bine. Și totuși, simpaticul antrenor — interlocutor desăvîrșit — vorbea convingător despre... Reșița!

— Reșița?

— Reșița! Aveți ceva împotrivă? Ați uitat că de acolo am plecat în 1962? M-am reîntors, cum s-ar spune, la o veche dragoste. Primirea a fost excelentă, condiții de muncă există, chiar foarte corespunzătoare, se poate de asemenea observa o înțelegere din partea tuturor factorilor hotărîți să conlucreze la propulsarea echipei pe treapta de pe care se dă lupta decisivă pentru promovare...

Îi urmăream afirmațiile, reamintindu-mi-le pe același Ion Bălănescu, împreună cu care debăteam, cu numai cîteva săptămîni în urmă, cauzele degringoladei Sportului studentesc. Una dintre ideile evidențiate atunci de antrenor era aceea că mulți oameni nu au tăria de a lua totul de la capăt, de a-și mobiliza forțele pentru asaltarea unui nou obiectiv, pe cu totul alte coordonate.

— În afară de faptul că ați mai activat la Reșița, cu ani în urmă, ce anume v-a făcut să acceptați preluarea frînelor acestei formații?

— Ce anume m-a dus la Reșița? Nu voi ocoli răspunsul, așa că... Echipa are un mîmunchi de jucători de mare talent, de reală valoare, talent și valoare care încă n-au fost valorificate la maxima lor capacitate. Vreau să spun că jucătorii cum sînt Varga, Rednic, Kafka, Pușcas, Nestorovici, Copăceanu, Juc, și încă nu i-am numit pe toți, pot oricînd să aducă C.S.M.-ul în rîndul unor redutabile teamuri de „B” cu îndreptățite speranțe spre prima noastră divizie. Sînt ferm convins de aceasta și cu un astfel de gînd am revenit la Reșița; pentru materializarea lui ne antrenăm cu toată hotărîrea și seriozitatea

care se cuvin. Cînd e vorba de fotbal însă, afirmațiile nu au nici o valoare. Vă rog să așteptați rezultatele... returului și mai ales pe cele ale ediției viitoare...

Volubil, încrezător, ca întotdeauna, și hotărît, Ion Bălănescu se află, în prezent, la un început de drum.

Vă fi oare un drum ascendent și pentru C.S.M. Reșița?

Laurențiu DUMITRESCU

CURIER SĂPTĂMÎNAL

ORADEA. Pe terenul din apropierea bazinului acoperit, 18 arbitri divizionari și-au reluat pregătirile în vederea viitorului sezon. Pregătirea fizică este coordonată de Nicolae Macovei iar cea teoretică de un colectiv alcătuit din Alexandru Toth, Aurel Pop, Mircea Bădulescu și Zoltan Szilagyi. În altă ordine de idei amintim că la sfîrșitul lunii februarie va avea loc un examen pentru obținerea categoriei a II-a de clasificare (Ilie Ghișă — corespondent).

SINAIA. Recent, la liceul din localitate a luat ființă o grupă de fotbal de care răspunde prof. Vasile Feldman, în care activează 30 elevi între 9 și 15 ani. Inițiativa aparține directorului liceului, Constantin Rapcea, care, cu aprobarea Ministerului Învățămîntului și sprijinul C.N.E.F.S., a introdus în programul de învățămînt al celor 30 elevi cite 6 ore, pe săptămîna, de fotbal. (Victor Zbarcea — corespondent)

ARAD. Pe adresa clubului arădean U.T.A. au sosit recent 2 invitații din străinătate. Mechelen Racing Club din Belgia invită echipa de copii a textiliștilor să participe la un turneu organizat între 25 martie — 1 aprilie. A doua invitație a parvenit copiilor U.T.A. din partea clubului francez Iris Croisien care organizează un turneu, între 16—18 mai, la care vor mai participa echipele Leeds United, Benfica, Torino, Milan, F. C. Barcelona, Hanover, Dinamo Kiev, Ujpest Budapest, Ajax Amsterdam. (Pavel Șodinea — corespondent).

SIBIU. Nu de mult s-a disputat finala „Cupei speranțelor”, competiție ajunsă la cea de a treia ediție. Trofeul a fost cucerit de echipa Centrului școlar-construcții, în rîndurile căreia au evoluat cîteva elevi de un real talent și care vor fi promovați în 1970 (Ilie Ionescu — corespondent).

MĂSURI DIN TIMP!

Ritmul pregătirilor echipelor divizionare se accelerează pe măsură ce se apropie data începerii returului. Starea vremii nu constituie un impediment. Și nici nu mai poate fi pentru că până la primele jocuri oficiale a rămas mai puțin de o lună.

Buna desfășurare a returului constituie un subiect de atență preocupare și pentru federația de specialitate, fiind — ca și atitudinea disciplinată a jucătorilor și antrenorilor — unul din elementele determinante ale desfășurării sportive, normale a returului. La mijlocul lunii ianuarie, F.R.F. a trimis tuturor echipelor din Diviziile A, B și C, precum și comisiilor județene de fotbal o circulară cuprinzătoare, prin care atrage atenția asupra măsurilor pe care trebuie să le ia în vederea returului. În principal, federația atrage atenția în mod foarte serios asupra obligației echipelor de a lua măsuri pentru:

- **Punerea terenurilor de joc și a instalațiilor lor în perfectă stare de folosință** (curățarea lor de zăpadă, repararea cimpului de joc, a porților și plaselor, amenajarea corespunzătoare a vestiarelor și dusurilor, verificarea instalațiilor de iluminat și încălzire etc.).

- **Prevenirea eventualelor incidente înainte, în timpul și după disputarea meciurilor** (asigurarea unui număr îndestulător de oameni de ordine, solicitarea sprijinului organelor locale de resort, muncă de propagandă orală și vizuală printre spectatori pentru îndemn la ordine și sportivitate, respectarea strictă a prevederilor regulamentare privind persoanele care au acces în incinta terenului, asigurarea protecției arbitrilor, jucătorilor și conducătorilor oaspeți în tot timpul șederii lor în localitate etc.).

- **Intensificarea muncii educative în rândurile jucătorilor** (atitudine corectă față de adversari, respect față de arbitru și deciziile lui etc.).

- **Îndrumarea antrenorilor spre o atitudine corectă față de corecția în timpul jocurilor** (respectarea locului stabilit de federație,

abținerea de la orice manifestare zgomotoasă, de nemulțumire față de arbitraj, să nu pătrundă pe teren fără asentimentul arbitrilor etc.).

În fond, toate acestea sînt, pentru echipe, obligații care decurg în mod normal din acceptarea participării la campionat, ceea ce înseamnă — implicit — respectarea tuturor regulamentelor în vigoare. Dar, federația a făcut bine că le-a reamintit, prin circulară. Acțiunea sa este justificată. În toamnă, campionatul a avut o desfășurare destul de normală, în general sub semnul unei discipline satisfăcătoare. Totuși, s-au produs abateri care au atras atenția și care au necesitat intervenții energice din partea comisiei de competiții și disciplină. În Diviziile A, B și C, 24 de terenuri au fost suspendate pe 1-4 etape (3 în A), 5 au primit avertisment, iar alte 12 ultim avertisment; 38 de jucători au fost eliminați și sancționați în Divizia A, 65 în Divizia B și 293 (!) în Divizia C: Rapid cu 6 și „U” Craiova cu 5, Progresul Brăila cu 7 și Știința Bacău cu 6, Dunărea Brăila cu 9 și Fureșul Deta cu 7 sînt echipele cu cei mai mulți jucători eliminați și suspendați în toamnă. Bilanțul cifric al turului subliniază un procent de sancțiuni mai mare față de ultimele două campionate.

Sînt fapte care, în mod firesc, produc îngrijorare și fac necesare măsuri severe din partea cluburilor și asociațiilor sportive. În ce privește, federația nu se va da în lături de a sancționa cu toată asprimea orice abatere se va înregistra în retur, așa cum n-a ezitat s-o facă nici în toamnă. Este în interesul campionatului însă, ca asemenea manifestări, chiar și accidentale, să fie preîntîmpinate total în primăvară și în această privință primul și ultimul cuvînt îl au echipele, conducătorii și antrenorii lor. Ei nu trebuie să precupească nici un efort care SĂ ASIGURE UN RETUR DISPUTAT ÎN CELE MAI BUNE CONDIȚII DE DISCIPLINĂ, SPORTIVITATE ȘI TEHNICITATE.

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE JUNIORI

de la modul de desfășurare la formula competițională

PROF. GH. TIMAR — Dinamo București: Valoarea scăzută a primei jumătăți a campionatului în curs de desfășurare este o realitate care nu mai poate fi contestată. Ea este ilustrată de exemplul și de posibilitățile formațiilor situate în partea inferioară a clasamentelor, ca să nu mai vorbim de unele echipe cum ar fi Petrolul Berca, Unirea Cristuru, Petrolul Tîrgoviște, Victoria Caransebeș și multe altele din aceeași categorie cu ele, a căror prezentare într-o competiție republicană nu-și justifică sensul.

ANDREI SUPCI — Universitatea Cluj: S-a vorbit aici de respectarea obligațiilor regulamentare. Cum poate fi apreciată însă practica intrată în obișnuința unor formații ca Aurul Brad, Minerul Baia de Arce, C.I.L. Gherla ș.a. care au folosit drept juniori, jucători depășiți cu vîrstă de fapt seniori? Sau cazurile de falsuri în acte de identitate (Minerul Conănești) sau utilizarea unor tineri fotbalisti în meciuri programate consecutiv în aceeași zi, dar la nivel competițional diferit? Este cît se poate de evident, că în asemenea situații ideea de sport se substituie cu aceea a goanei după rezultate cu orice preț, că în acest fel se încearcă a se justifica o activitate profesională lipsită de conținut. Există însă și soluții care ar putea frîna abuzul și infracțiunea. Una dintre acestea ar fi, după părerea mea, identificarea jucătorilor pe baza de buletin.

PETRE MOLDOVEANU — Progresul București: Putem vorbi în momentul de față — în afara ocaziilor valorice — de un altul tot aît de evident, care stă la baza materială a instruirii la un nivel inferior condițiilor de participare în campionat. Lipsa terenurilor de antrenament, sau caracterul lor impropriu pregătirii (zăgură, praf, amplasare în apropierea surselor de reziduri industriale etc.) s-a resimțit în comportarea sub nivelul cerințelor a marii majorități a formațiilor de juniori și mai ales în formarea și dezvoltarea deprinderilor fotbalistice de calitate.

ALEXANDRU DAN — U.T.A.: Sub raport organizatoric, actuala ediție a campionatului de juniori a marcat un simțitor progres, întrucît în ceea ce privește asigurarea unor condiții corespunzătoare de hrană și transport. La un nivel nesatisfăcător se menține însă programarea jurnilor — rămasă încă sub tutela unui nomenclator anonim.

PROF. CONSTANTIN TAPU — Cealaltul P. Neamț: Arbitrajul a fost în general bun. (La această apreciere au subscris și ceilalți interlocutori N.N.). O precizare însă: calificativul este valabil numai pentru conducătorii de joc și aceeași fiindcă arbitrii de linie, delegații din localitățile echipelor gazdă, au făcut dovada unui subiectivism care a împietrit adeseori asupra unei desfășurări normale a întîlnirilor.

PROF. C. ARDELEANU — antrenor federal: Prima parte a campionatului național de juniori a constituit, cu toate unele inerente dificultăți, un incontestabil pas înainte pe calea formării unor noi promoții de jucători pentru nevoile viitoare ale performanței. Denum de subliniat este faptul că de astă dată s-a confirmat teoria potrivit căreia valoarea rezultatelor în munca de instruire a schimbului de mine este direct proporțională cu interesul, preocuparea și priceperea celor care activează în sfera superior organizată a fotbalului.

Așadar — referindu-ne la răspunsurile sintetice formulate pe marginea primei noastre întrebări — ne găsim în fața unor aprecieri autorizate care scot în evidență o serie de aspecte legate de modul de desfășurare a celei mai importante competiții oficiale a juniorilor, campionatului republican. Și, considerînd că rezolvarea acestor situații de fapt au avute și importanță în afara unui cadru corespunzător organizat al întrecerilor, am căutat, în discuția noastră cu antrenorii, să aflăm opiniile acestora în legătură cu întrebarea...

2 CE PĂRERE AVETI DESPRE ACTUALA FORMULA DE CAMPIONAT?

ANTON PERENCZI — Crisul Oradea: Actuala formulă a campionatului național de juniori este necesară, fiind însoțită de o serie de elemente care o fac deosebit de interesantă. Consider că un campionat al echipelor asociațiilor și cluburilor de A și B ar fi mai nimerit. Pentru limitarea cheltuielilor organizatorice, o formulă, avînd la bază criteriul zonelor geografice, ar corespunde cel mai bine.

PROF. GHEORGHE TIMAR — Dinamo București: Eu unul optez pentru desființarea campionatului de tineret-rezerve, pentru mărirea vîrstei junioratului pînă la 19 ani și, în consecință, educarea juniorilor se va mai înfrîna, mai la vedere, să joace în deschierea paritidelor de A și B. Cu alte cuvinte, scoaterea

din anonimat a acestei competiții pe care o văd organizată pe zone geografice și la care să participe echipele divizionarelor A și B, plus o parte de C, dar după o selecție riguroasă...

CAROL KENDI — centrul de fotbal Mihai Viteazul — jud. Cluj — **CONSTANTIN TAPU** — Pîntea Neamț; **GHEORGHE GURIEA** — Giurgiu; **MIRCEA MOCANU** — Fureșul Severin: Actuala formulă este corespunzătoare, principalul ei merit fiind acela că oferă echipelor mai multe prilejuri de a întîlni oficial formații ale unor centre cu valoare și tradiție în fotbalul nostru. Faptul constituie un stimul pentru juniorii acestor echipe mai puțin dotate. Cu timpul, desigur, se va ajunge și la un echilibru valoric...

MIHAI BIRZAN — Politehnica Iași; **PETRE MOLDOVEANU** — Progresul București: Alcătuirea a 4-5 serii, pe baza criteriului geografic, cu cele mai valoroase echipe, ar constitui o rezolvare mai justă a acestei probleme, pentru că este o problemă. Este absolut necesară o nouă formulă care să plaseze competiția rezervată juniorilor pe o treaptă calitativ superioară.

PROF. CONSTANTIN ARDELEANU — antrenor federal; **ALEXANDRU DAN** — U.T.A.: Nu formula campionatului trebuie atacată. În primul rînd, el dezinteresul total al acestor asociații manifestat față de propriii lor juniori. Opinea unor conducători de cluburi și asociații, concepția lor despre scopul acestei întreceri, se cere a fi schimbată. Pentru că mai există oameni care încă nu l-au înțeles (asta n-ar fi grav), care îl ignoră. Puțin le pasă de soarta propriilor juniori, e mai ușor să aduci din altă parte, gata crescut...

ION KLUGE — Progresul București: Nu-i bună formula, o spun cu toată convingerea. O altă ar corespunde mai bine realităților fotbalului nostru. Părerea mea este că acest campionat va trebui organizat pe două nivele. Într-o primă categorie să fie incluse formațiile divizionarelor A și B, plus echipele școlilor sportive și liceelor cu profil fotbal; într-o a doua categorie echipele divizionarelor C și o parte a celor din campionatele județene. Campionatul organizat pe zone geografice — Nord, Vest, Sud, Est — cu turnee finale, promovări și retrogradări dintr-o categorie în alta, ar oferi condiții mai echilibrate de întrecere, un stimul pentru toate echipele, îndeplinindu-și scopul său real, plămădirea elementelor necesare esalonelor superioare...

Îtă dar, părerii și părerii. Unde se află totuși, adevărul? Pe undeva pe la mijloc? Poate că da. De aceea considerăm că ultima dintre propunerile noastre le-am făcut loc în aceste rînduri merită o atenție aparte.

Dar, nu putem încheia mica noastră anchetă fără a sublinia încă o dată ideile importante desprinse din discuțiile avute cu cei peste 20 de antrenori care își desfășoară activitatea lor cotidiană în rîndurile copiilor și juniorilor.

- Există — în formula actuală a campionatului de juniori — un decalaj valoric pronunțat între un grup de circa 40-45 de echipe și restul de 150. Este o realitate evidentă pentru toată lumea care face ca însăși noțiunea de campionat, de dispută sportivă, să-și piardă conținutul, sensul.

- Multe echipe aparținînd unor asociații mai mici nu dispun de condiții materiale corespunzătoare, de un proces de instruire adecvat. Oare nu există pîghil prin care F.R.F. să poată acționa asupra conducătorilor unor astfel de asociații indiferent de fața de propriile lor viitoare?

- Sînt, de asemenea, necesare măsuri drastice împotriva acelor echipe care și-au făcut un obicei din a substitui jucătorii. Mai ales că faptul are și repercusiuni grave din punct de vedere educativ, moral, asupra majorității tinerilor jucători în curs de formare.

- Un alt aspect, pe care l-am mai evidențiat și cu alte prilejuri, îl constituie anonimatul total în care se desfășoară campionatul național de juniori. Adăucerea lui în atenția generală este un imperativ de strictă actualitate. E vorba doar de fotbalul nostru de mine și n-ar trebui să ne fie indiferentă soarta lui.

- În sfîrșit, formula actuală a campionatului comportă disensiul. Generalizînd, putem conchide că asociațiile mici sînt pentru menținerea ei. În schimb, ea este atacată de echipele puternice, reprezentative unor centre cu tradiție în fotbalul nostru. Cîiva dintre antrenorii intervievați au făcut propuneri, unele argumentate mai mult, altele mai puțin. Oricum, ele pot constitui repere pentru cei în mîntile cărora se află soarta campionatului național de juniori; sau, dacă vreți, puncte de plecare în căutarea celei mai adecvate formule a întrecerilor juniorilor.

Doi cititori ai revistei noastre, unul din Tg. Jiu și altul din Pitești, ne-au scris zilele trecute într-o chestiune pe care, mărturisim, noi o credeam lămurită și încheiată.

Surprinderea noastră în fața problemei ridicate de aceste scrisori (care cer ca după 19 aprilie campionatul să nu se întrerupă, continuînd fără cei 20-25 de jucători din lotul reprezentativ) ne determină să le răspundem celor doi cititori nu la „Posta redacției” — ca de obicei — ci în această rubrică. Și o facem, pentru că — după cum am aflat — sînt destul de mulți cei care se declară partizani ai aceleiași opinii și găsim că e bine să ne declarăm și noi punctul de vedere.

Mai întîi, o precizare: hotărîrea întreruperii Diviziei A după etapa a XXII-a a fost luată de F.R.F. în urma consultării antrenorilor echipelor interesate. De aceea ne place să credem că tehnicienii divizionarelor A nu se numără printre partizanii ideii de continuare a competiției, chiar dacă — unul dintre ei — ar fi asfel avantajat în lupta pentru cucerirea titlului, prin faptul că formații cu mari șanse (nu le mai numim, le știe oricine) ar fi puse în situația de a juca fără jumătate din efectivul lor obișnuit.

O asemenea măsură ni s-ar părea neadecvată pentru că ea ar lăsa totuși în cluburile care au meritul de a fi furnizat jucători echipei naționale, în vederea obținerii calificării și de a-i furniza în continuare, pentru turneul din Mexic. Aceste cluburi au dreptul de a pretinde ca șansa lor la titlu să nu fie amăluită printr-o decizie administrativă, mai ales că — să nu neglijăm nici acest aspect! — șansa le este oricum redusă prin însuși faptul că în iunie, 5-6 jucători de bază ai lor vor relua întrecerea „marcaș” de uzura fizică și nervoasă a jocurilor din C.M., a childriei, a lungii șederii în Mexic, cu toate implicațiile sale. Cu atît mai mult, cu cît, spre cîntea lor, echipele care dau jucători lotului național au primit ca în acest interval de întrerupere a campionatului să joace, totuși, în „Cupa României”, fără a beneficia de selecționabili! N-ar fi prea mult să le cerem să joace și campionatul fără oamenii lor cei mai buni?

Dar problema se poate pune și altfel decît

pe plan sentimental sau, dacă vrei, etic. Să nu uităm că echipa campioană și cîștigătoarea Cupei ne vor reprezenta la toamnă în competițiile europene. Figura noastră penibilă din anul trecut, în cupele continentale, trebuie să fie un serios avertisment și de aceea nu ne putem declara nepăsători cu privire la reprezentarea noastră viitoare, mai ales că la toamnă ne vom înscrie în C.C.E. sau Cupa Cupelor cu tot cortegiul de obligații pe care le comportă noua noastră carte de vizită, de finalisti ai Campionatului Mondial. Și atunci, ne putem noi permite să renunțăm, cel puțin teoretic, la perspectiva de a arunca în lupta grea a competițiilor inter-cluburi toamnei echipele pe care — prin însuși selecția pentru națională — le considerăm cele mai apte de a ne reprezenta corespunzător?

Unele țări (Italia, Anglia, R. F. G.) n-au probleme asemănătoare, datorită sistemului lor competițional, ele joacă și iarna, campionatul lor se desfășoară actualmente din plin și se va încheia la timp. Bulgarilor însă întrerup și reiau după C. M. iar cehoslovacii care au jucat în decembrie cîteva etape din retur, pot astfel termina campionatul la 6 mai.

Pe cîcînt, nu vedem motive serioase pentru a se reveni asupra măsurii luate de F.R.F. Mai ales că în mai—iunie, cînd se va întrerupe campionatul, echipele vor juca într-o competiție internă, vor putea face turnee...

Oare, nici acum, cînd avem atîtea griji cu reprezentarea noastră onorabilă în Mexic, nu putem lăsa la o parte interesele înguste și măruntele ambiții personale sau locale?...

Pentru ce să mai tulburăm apele?...

Redu URZICEANU

P. S.: La cîteva din chestiunile pe care le-am ridicat în această rubrică, am primit două răspunsuri.

În legătură cu „ce reprezintă pentru noi această calificare”, colegul nostru Ion Duță mi-a ne-a furnizat încă 8-10 idei, ai căror interpreți ne vom face. Mulțumiri.

În problema altitudinii, ne-a răspuns Joao Saldanha, antrenorul Braziliei: echipa sa (care joacă tot la Guadalajara, cu noi), va sta, în aprilie 21 de zile, în localitatea mexicană Guanajuato, la 2.100 m! Merçi.

R. U.

ÎNTE DOI POLI: 0-8 CU STEAUA ȘI CALIFICAREA ÎN SFERTURILE C.E.T.

Dintre divizionarele A, echipa Dinamo Bacău, prin participarea la „Cupa europeană a turgurilor”, a avut o situație cu totul specială trebuind să se pregătească în același timp pentru ambele obiective: o comportare cit mai onorabilă în „C.E.T.” și ocuparea unei poziții fruntase în campionat.

Participând pentru prima oară într-o competiție europeană (F.R.F. s-a dovedit inspirată acordind credit echipei Dinamo Bacău), antrenorii și jucătorii, așa cum era și firesc, au așteptat evenimentul cu emoție. Făcând bilanțul sezonului de toamnă, putem aprecia, cu satisfacție, că dinamoviștii, ca un corolar al activității în campionat, au avut o comportare peste așteptări în „C.E.T.” și alta multumitoare în campionat (locul 8), meritele lor fiind cu atât mai mari cu cât lotul echipei, cu excepția celor doi internaționali, Ghiță și Dembrowschi, este lipsit de personalități, dar format din jucători ambițioși și cu spirit de echipă remarcabil.

ECHILIBRUL COMPARTIMENTELOR

La începutul campionatului, prin plecarea jucătorilor Munteanu, Simionas, Mioe, dar mai ales a căpitănelului de echipă, Lică Nunweiler, s-au creat unele probleme în alcătuirea și omogenizarea formației. În căutarea unui înlocuitor pe postul de fundaș central, s-a apelat la serviciile lui Nedelcu. Alegerea a fost cit se poate de inspirată. În cluda celor 34 de ani, randamentul acestuia — pilon de bază al liniei defensive — a fost remarcabil.

Într-o discuție purtată cu antrenorul V. NEAGU, acesta ne spunea: „La început am fost tare pesimist și neîncredător în posibilitățile băieților. Prima mea grijă a fost să rezolv problema esențială: jocul echipei prin temporizare la mijlocul terenului, o bună circulație a mingii într-o continuă demareare, în scopul pregătirii pasei decisive. Și oam această lecție a fost învățată mai repede decât presupuneam, speranțele mele se împliniră. În primele etape, echipa a început mai slab fiind lipsită de omogenitate și stabilitate, cu dese fluctuații

de formă de la meci la meci și chiar de la o repriză la alta. Apoi, în a doua jumătate a turului, jucătorii au început să se înțeleagă mai bine, jocul echipei s-a cristallizat, iar în finalul sezonului a atins forma maximă datorită atit maturității și încrederii în forțele proprii, cit și experienței dobândite pe parcursul campionatului.

Rolul cel mai important al succeselor noastre l-a avut trio-ul de mijloc: VATAFU — DUTAN — DEMBROWSCHI, jucători tehnici, intuitivi și receptivi, oameni de legătură, catalizatori acțiunilor de atac. Acestora li se mai adaugă GHIȚĂ, NEDELICU, COMĂNESCU, VELICU. D. ENE și, spre finalul sezonului, tânărul PANA, elemente cu evoluție uniformă, jucători devotați și conștiincioși. Aceștia au

dente (evoluția ulterioară le-a calificat ca atare): înfrângere în fața Farului (0-4), în care, dacă Ghiță nu ar fi făcut o partidă remarcabilă, scorul ar fi putut lua proporții, ca în meciul cu Steaua (0-8, cel mai sever scor înregistrat în turul campionatului), în care s-a produs o deprimare golădă în linia defensivă, au primit 8 goluri, iar portarul Ghiță, a jucat — sub așteptări, fiind suferind — la insistențele antrenorilor și jucătorilor.

Jocurile de acasă s-au menținut într-o notă constant-ofensivă. Din cele 7 jocuri disputate la Bacău, dinamoviștii au totalizat 13 puncte, singurul meci egal fiind cel cu Jiul (1-1).

UN CONTINUATOR FIDEL

Ca și atunci cind erau coechipieri la Dinamo Bucu-

CIFRE... CIFRE... CIFRE...

- Cele 22 de goluri au fost înscrise de: D. Ene (8), Dembrowschi (7), Băluță, Ruguibei și Pana cîte 2 și Vatafu (1).
- Cel mai constant jucător au fost Ghiță, Nedelcu, Comănescu, Dufan, Dembrowschi și D. Ene.
- Cele mai mari fluctuații de formă le-au avut Băluță, Ruguibei, David și Kiss.
- Cele mai bune jocuri au fost cele cu Crișul Rapid, U.T.A., Petrolul, Steagul roșu și C.F.R. Cluj.
- Cele mai nereușite meciuri au fost cele cu Farul, Steaua, Jiul și Politehnica.

alcătuit nucleul de bază al echipei.

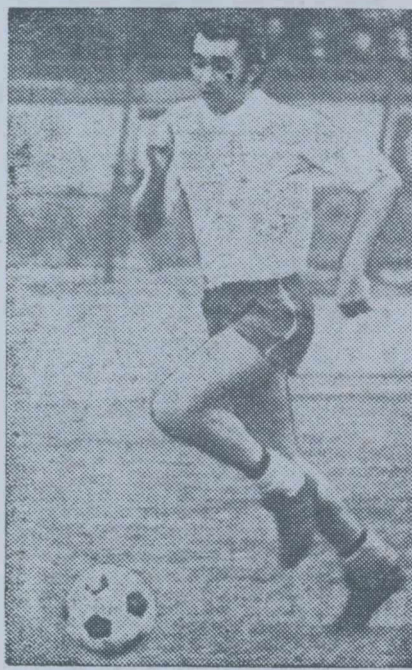
Intr-adevăr, arma de bază a dinamoviștilor, forța spiritului de echipă, s-a oglindit în fiecare compartiment în parte, în sobrietatea apărării, în organizarea jocului la mijlocul terenului și în eficacitatea liniei de atac, marcată de înscrierea celor 22 de goluri (numărul lor însă putea fi dublu dacă ținem seama de numeroasele situații ratate). Comparativ cu turul ediției trecute a campionatului, cind se baza mai mult pe obținerea punctelor pe teren propriu, acum — adoptind ideea unui joc ofensiv — Dinamo Bacău a înregistrat succese și în deplasare, obținind 4 puncte (4-0 cu Crișul, 0-0 cu C.F.R. Cluj și 2-2 cu Petrolul).

În același timp însă, trebuie să consemnăm cele două surprinzătoare acci-

rești, inter de meserie, ambii cu stiluri apropiate de joc, tehnici, clarvăzători și admirabili oameni de legătură, D. Nicolae-Nicușor și V. Neagu, au rămas și astăzi aceeași prieteni devotați, sinceri și plini de abnegație, trăsături de caracter care se fac simțite și în profesia de antrenor.

După plecarea antrenorului D. Nicolae-Nicușor la Dinamo București în iulie 1969, frinle echipei băcăuane au fost încredințate lui Valeriu Neagu, care a căutat să continue ideile predecesorului său. Dacă pînă atunci, după multe căutări, Nicușor reușise să găsească compoziția aluatului, acesta a fost plămădit cu toată pasiunea, de urmașul său. V. Neagu, într-o perfectă colaborare cu secundul, C. Rădulescu, a continuat munca lui Nicușor accentuind și mai mult pe

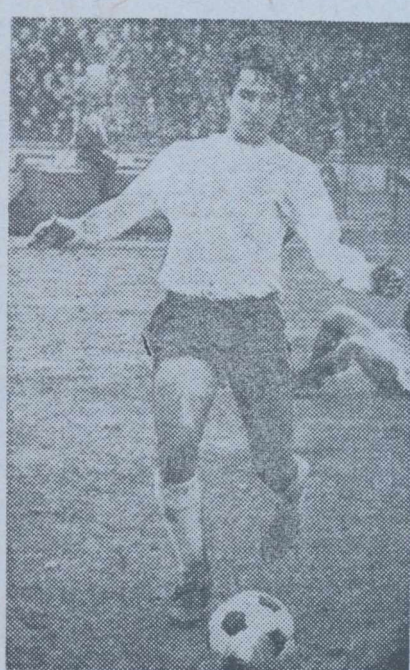
TREI DIN ATACANȚII DE BAZĂ

ENE DANIEL, golgeterul echipei, jucător de nădejde al atacului dinamovist

Tehnician fin, internaționalul DEMBROWSCHI s-a impus și în sezonul de toamnă

PANA, cel mai fină component al echipei, își propune să devină un demn urmaș al lui Pircălab

eristalizarea ideii tactice care se baza pe calitățile jucătorilor.

PROBLEME ACTUALE

11 CIT VA MAI APARA GHIȚĂ? Joc slab și totuși Ghiță excelent (Farul — Dinamo Bacău); Ghiță excepțional (C.F.R. Cluj — Dinamo Bacău). Iată numai două dintre titlurile cronicilor, dar suficiente pentru a remarcă valoarea de necontestat a portarului dinamoviștilor. Media anuală obținută, 8,16 (cea a turului a fost de 7,93) i-a adus satisfacția ocupării locului 5 în clasamentul „Trofeului Fotbal '69”. Intr-adevăr, anul 1969 a fost considerat în unanimitate, anul apogeei carierei sale sportive, dovadă și selecționarea în lotul național. Dar, se naște o firească întrebare: va fi el în stare, după așteptările (15 jocuri în campionat, 6 în „C.E.T.”), unul în echipa națională, plus efortul din actualul turneu peste ocean) să se mențină la același nivel valoric constant? Este greu de anticipat. O eventuală accidentare sau chiar necesitatea unui „respiro” a internaționalului după acest tur de forță, ar putea găsi poarta echipei băcăuane descoperită pentru atacanții adversi. Antrenorii trebuie să-și îndrepte privirile către cei doi portari de rezervă, Versanschi și Fugaci, ca aceștia să fie oricind gata de a deveni înlocuitori de nădejde ai „veteranului” Ghiță.

JUCĂTORI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1. GHIȚĂ	15	1350	793
2. KISS	11	896	636
3. NEDELICU	15	1350	733
4. VELICU	15	1345	666
5. DAVID	13	1061	650
6. COMĂNESCU	13	1128	670
7. DUTAN	15	1301	726
8. VATAFU	12	1080	675
9. PANAIT	9	378	566
10. NEUMAIER	6	243	620
11. HRITCU	1	90	600
12. D ENE	14	1251	693
13. DEMBROWSCHI	15	1350	753
14. BĂLUȚĂ	14	1153	707
15. RUGIUBEI	8	581	625
16. TR. POPESCU	2	23	500
17. PANA	3	270	700
18. VOLMER	1	2	—

acordat (pentru a cita oară!) din nou încrederea și l-au luat în turnee efectuate în Liban, turneu cu scop bine definit, care urmărea pregătirea în condiții optime a jucătorilor în vederea importantului meci cu Kilmarnock, abia reîntrâți în țară, Ruguibei a dispărut fără urmă. După câteva zile, cind a reapărut, a invocat un motiv neverosimil: „Mă doare glezna, mi s-a redeschis fisura de acum cîteva luni”. Deși în Orient n-a acuzat nici o durere, dintr-odată, ajuns la Bacău, iată că... jenea-ză glezna. Așa a încercat să se eschiveze de la antrenamente Ruguibei, tocmai în preajma unei partide decisive, atunci cind coechipierii lui făceau eforturi deosebite pe un teren care semăna a mlaștină. După multe avertismente și mustrări, Ruguibei își va încheia scurta carieră sportivă. „Clubul Dinamo Bacău a hotărât, recent, suspendarea lui Ruguibei pe timp de un an.

UN NOU „HOP”: ARSENAL LONDRA

Dinamo Bacău a avut în „Cupa europeană a turguri-

lor”, o comportare peste așteptări, fiind prima echipă românească ajunsă în sferturi de finală ale unei competiții europene.

Din cele șase partide susținute — acasă și în deplasare — echipa băcăuană nu a pierdut nici una, marcînd 12 goluri și primind unul singur (6-0 și 1-0 cu Floriana F.C., 0-0 și 2-0 cu Skeid Oslo, 1-1 și 2-0 cu Kilmarnock). Este într-adevăr un remarcabil succes. Cea mai bună comportare au avut-o în meciul retur cu echipa scoțiană Kilmarnock, deși terenul a fost extrem de greu și deși jucas împotriva unui adversar care se găsea în plin sezon competițional.

Acum, sortii au decis ca Dinamo Bacău să înfrunte în sferturi pe „tunarii” din Londra, echipa Arsenal. Un nou și dificil examen. „Toți jucătorii sînt dornici de a depăși și turul al patrulea. Dacă vom juca în prima manșă la fel de bine ca în meciul cu Kilmarnock, dorința noastră se va realiza”. (V. Neagu).

Să sperăm că Dinamo Bacău va avea o bună comportare și în campionat și în dificilele jocuri cu Arsenal. Ii urăm succes.

Gheorghe NERTEA

EXPERIMENTUL BĂCĂUAN

La sfîrșitul primei jumătăți a campionatului, Dinamo Bacău începea, de fapt fără odihnă, o nouă etapă de activitate în cadrul căreia se inseriau pregătirile și desfășurarea dublei întîlniri din „C.E.T.” cu formația scoțiană Kilmarnock. Antrenorul federal DINCA SCHILERU, care a asigurat din partea F.R.F. munca de control și îndrumare, pe lîngă echipa băcăuană, în perioada 7 decembrie 1969 — 13 ianuarie 1970, ne-a împărtășit cîteva din constatările și concluziile sale, pe care le redăm mai jos:

„Situația, am putea spune, aproape înedită pentru o echipă românească, pune încă de la început în fața colectivului tehnic dinamovist sarcina menținerii în continuare a formei sportive și după încheierea oficială a sezonului competițional intern. Rezultatul eforturilor comune antrenori-jucători ne este cunoscut: calificarea echipei în sferturile de finală. Dincolo însă de reușita acestei probe de examen internațional, „experiența băcăuană” reprezintă, fără îndoială, un grăitor exemplu de străduință, pricepere și dorință de autodepășire. Explicația succesului? Ea poate fi căutată în manifestarea centripetă a tuturor forțelor clubului de la conducători pînă la jucători pentru realizarea unei performanțe de valoare; în angajarea conștientă a sportivilor băcăuani în cadrul unui program de pregătire care pretindea, indiscutabil, eforturi suplimentare în locul unei vacanțe obișnuite; în planificarea și conducerea muncii de instruire

care s-a bazat pe aprecierea reală a stadiului de pregătire al echipei, pe cunoașterea particularităților individuale ale jucătorilor și pe aplicarea unor metode în pregătire, destinate să asigure acumulări și totodată economii de energie, dozarea rațională a efortului în joc și buna dispoziție fizică într-o perioadă de solicitări intense. Folosirea cu eficiență a turneului efectuat în Liban, ca și desfășurarea judicioasă planificată pe intervale variabile de timp a ciclurilor de antrenamente, au asigurat o adaptare progresivă către eforturi de intensitate maximă și în consecință, posibilitatea menținerii unui potențial fizic la limita superioară a formei sportive.

În concluzie, un exemplu elocvent de stabilitate de lungă durată a unui grad înalt de pregătire, pe baza aplicării consecvente a principiilor fundamentale ale antrenamentului modern”.

DIN NOU ACASĂ

Desi îl anunțasem în prealabil, pe Manolache nu l-am găsit acasă. Mai exact, în casă. Apelurilor repetate la sonerie, le-a răspuns, de undeva din spate: „Ați venit să recondiționați... fosilele?”. Mă luase cam tare, „Cici”, din vârful scării podului pe care tocmai o coborâra. Dar cred totuși că am deslușit sub autoironia îngroșată, o undă de multumire. Ce făcea în pod, aveam să mă dădălesc imediat, când după grinzii și ruje la uscat, descopeream... împărăția porumbeilor voiajori: 180 de porumbei, gungureau, ciuguleau și zburau în volute scurte, între despărțituri de sirmă, savant construite. În fața bloc-notes-ului deschis Manolache a făcut totuși să remarcă: „Chestiunea cu porumbeii, dacă o treceți, vă rog să o consemnați ca a doua pasiune, căci prima știți care este!”. Cum să n-o știm? Fotbalul, pe care l-am slujit cu dăruire rară, cu ambicie, care te-a purtat, pe creste de valuri, împingându-te uneori și mai jos pe spinarea talazului, ca să te urci înapoi. Fotbalul care, ne spui acum, a însemnat totul în viața ta, fotbalul pe care-l plăc-

tici și astăzi, din nou în Timișoara, orașul care te-a lansat, fotbalul pe care l-ai adunat în patru albume groase cu fotografii și un dosar voluminos cu tăieturi din presă.

Cicerone Manolache s-a născut la Păunești, în Vrancea. Mutat cu familia la Reșița, a copilărit aici, a descoperit alături de Ivan-suc, Scinteie, Foale, plăcerea de a juca desculț, pe locuri virane. Era însetat de fotbal, „il jucam, își amintește, până cădeam frânt. Tata era director la o școală profesională, locuiam în curtea școlii unde exista un fel de teren și o grămadă de parteneri, căci elevii iubeau fotbalul (aproape) ca și mine. La un moment dat, părinții mi-au cumpărat o minge. Era mai mult o recompensă pentru notele bune de la școală, decât un stimul pentru activitatea sportivă. Aveam să pricep acest lucru, când tata, om sever, cu mentalitate didactică și ușor rigidă, speriat ulterior că succesele fotbalistice le întreceau pe cele școlare, a trecut la unele... repre-

salii”. A urmat apoi fotbalul organizat, la juniorii lui Metalul Reșița, (uneori titularizat și în prima formație), 6 campionate apoi cu aceeași echipă în Divizia B. Și într-o bună zi, extremul Manolache (juca atunci extremă) a fost adus la Știința Timișoara de o fostă mare extremă a fotbalului nostru, Bindea. Bindea, a intuit repede calitățile de puncteur ale achiziției sale și l-a transferat, fericit, în centrul liniei de atac. „Primul an în Divizia B la Știința a însemnat 27 de goluri înscrise de mine. Echipa a promovat în Divizia A, eu, în anul II al Facultății de agronomie, mă simțeam în formă, indispensabil în formație, lumea mă îndrăgise, începusem să întrec mai sus, mă gîndeam că visul meu de totdeauna ar avea acum un suport real”. L-am întrerupt.

— Care vis?

— „Acela de a juca în echipa națională. Și s-a împlinit în anul 1962. Contra Spaniei, la București. Din 3 goluri, am marcat unul. Au mai urmat trei

titularizări, cea mai elocventă contra Danemarecii, în deplasare, când am înscris două goluri prețioase, căci se juca în turneu olimpic preliminar”.

— Ai în spate o carieră bogată de jucător. Căre crezi că au fost calitățile și defectele dumitale?

— „Ei, mie mi-a plăcut golul și am știut să-l realizez. De dragul lui am neglijat combinația inutilă. N-am fost un jucător de spectacol, ci unul eficient. Dar n-am terminat...”

— Spune, Manolache, spune.

— „În 1965 am plecat la Farul Constanța. După trei ani am părăsit Farul, de bună voie și nesilit de nimeni. Dorul mă rechemă la Timișoara. Dar Știința, azi Ripensia, după o jumătate de campionat, mi-a arătat ușa. Eram accidentat atunci și am trăit drama neputinței. Ce să fac? O reconciliere pe plan local între Ripensia și C.F.R. m-a ajutat să mă reintegrez la C.F.R. Asta-i tot”.

La plecare, auzind zbuciumul porumbeilor în pod, am inter-

MANOLACHE

venit, ca un ignorant în materie. — De ce nu le dai drumul să zboare?

— „Nu se poate. Sunt porumbeii de rasă și s-ar reîntoarce imediat la Constanța. Și ar găsi acolo regretul meu, că am părăsit Divizia A mai devreme decât trebuia”.

Manolache, C.F.R.-ul e pe locul doi!

Ion CUPEN

DE LA REFUZUL LUI KLÜGER, LA ORDINUL „MERITUL SPORTIV”

Incă vreo câteva luni și Andrei Sepci va împlini 60 de ani. Eu l-am cunoscut însă în vara anului trecut, la Brașov, bucurându-se ca un... copil. Obținuse, sub culorile lui „U”, încă o victorie. O victorie cu juniorii „alb-negrilor” pe care i-a condus până în vârful piramidei. Și poate că turneul brașovean i-a... dăruit încă o cută pe chipul brăzdat de multe altele. O cută în care s-au concentrat bucuriile, emoțiile, frământările celor câteva meciuri, trepte spre titlul de campioană. O cută... Cute... Urme ale unei vieți trăite pe gazon, ca jucător și antrenor, cu pasiune, neastîmpăr, dăruire totală pentru fotbal.

REFUZ CATEGORIC. S-a născut în Maramureș. A „crescut”, la C.S. și Olimpia Satu Mare. Încearcă să-și ia zborul spre consacrare la C.A.O. dar cade la examen. Scapă din mîini o minge (primul sut) în gol, spre hazul tuturor spectatorilor. Antrenorul Klüger îi spune răspicat: „Nu”. Revine la Olimpia, se ambiționează din nou și pornește spre Cluj, la înființarea cu „U”.

NICI UN GOL PRIMIT. Tirniciei a șutat necrutător, jos, lângă bară. Sepci a plonjat și,

SEPCI ieri...

din pumnul lui, mingea a ricoșat în teren la Kodrňa, care a plasat-o spre colțul lung. Urmatul reflex a fost uluitor, salvînd faimoasa noastră echipă a anilor '33 (cu Albu, Bindea, Cotormani, Ciolac) de la un gol prin care adversarii ar fi deschis scorul. Presa vremii l-a decretat „Eroul Balcaniadei”. Nu primise nici un gol.

...și SEPCI azi

ATERIZARE FORTATĂ. La ediția următoare însă a rămas acasă. Pe nedrept, deoarece Crețeanu și Burdan primeau, la Atena, gol după gol. Apelul a fost lansat prin radio: „Să vină Sepci sau Zombori”. Ripensistul a plecat cu tremul. Sepci cu avionul. După o escală la Burgas, datorită unei benzine impure, avionul aterizează forțat

lîngă... Mangalia, în timp ce Zombori primea goluri de la aceiași iugoslavi.

UN ELEV SIRGUINCIOS. Anii îl obligă să lase locul altuia. Nu-l pot îndepărta însă și de fotbal. Lîngă ANEF ia ființă o școală de antrenori. Răspunde prezent la apel și, timp de 2 ani, 1939—1940, îi are colegi pe Braun, Vogl, Steinbach. După care... Drumul antrenoratului e lung, cu multe urcușuri și căderi...

SATISFACTII. La Petrosani trăiește primele satisfacții ca pedagog. Minerii erau băieți cuminiți, ascultători, dornici de a fi firmare. A făcut o escală și la Bacău. Nu poate uita conflictul avut cu Ghiță. Un Ghiță — pe atunci — infumurat, neascultător, comod. Comportarea din sezonul trecut și chemarea băcăuanului în lotul național i-a umplut acum inima de bucurie. Satisfacție tîrzie, însă...

DIN O MIE DE MOTIVE. De ce iubește pe „U” Cluj? Pentru că destinul său s-a contopit cu cel al „șepcilor roșii”. Pentru că cei 6 ani, cît a jucat sub culorile alb-negrilor, au însemnat pentru el consacrarea definitivă. Pentru că „U” l-a format ca om și cetățean. Pentru că împreună au adus pe So-

meș „Cupa României”. Pentru că la „U” a găsit condiții excepționale de muncă. Pentru că speranțele alb-negrilor i-au oferit în vara trecută, la Brașov, o mare satisfacție... Există sute de motive pentru care iubește pe „U”.

Sînt șase secvențe dintr-o viață de om. Ascund în ele caracteristici ale jucătorului și antrenorului Sepci: ambicia, talentul, pasiunea pentru fotbal, recunoștința pentru cei care-l stimează și respectă. Deunăzi, pe unul dintre culoarele complexului de la „23 August”, Sepci își revedea drumul parcurs, de la prima apariție pe un stadion, pînă la festivitățile prilejuite de semicentenarul clubului clujean, cînd a primit Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a. Un corolar cum nu si-ar fi putut imagina cîndva.

Căuta, alegea cele mai potrivite cuvinte. Îl priveam atent și încercam să-l descopăr în sexagenarul de azi pe abilul portar al anilor 1932—1938. Oricît ar încerca cineva, e greu, tare greu. Anii au trecut... Vreo 30 la număr. Poate doar privirea ageră, neastîmpărată, să-l trădeze pe excelentul portar de altădată.

Laurențiu DUMITRESCU

ÎNTÎLNIRE DUPĂ 4 ANI

Clobi, dă-mi te rog o țigară. Csaba Györfi întinse pachetul spre tînrul care stătea în fața noastră. Apoi bricheta scapără scurt și țigara se aprinse.

— „Nu, să nu credeți că fumez; nu pot suferi fumul, răsună ca o scuză vorbele celui din față. Dar de așcară mă doare o mîsea; am luat tot felul de medicamente și nici un rezultat. Încerc, acum, această țigară. Poate, poate mă liniștește”.

Tînrul blond de pe canapea, îmbrăcat în trening albastru, îmi aducea în minte o altă imagine. Patru ani s-au scurs între ele, dar cei doi interlocutori ai mei, cel din 1970 și cel din 1966, parcă nu s-au schimbat deloc. Ba, dacă mă uit mai bine, cel de acum e mai bărbat, deși — încă — cu o față de copil pisăruț. E mai spătos și în deget poartă verighetă.

— Te-ai căsătorit, Cadar?

Tînrul roșește, își privește verigheta:

— Nu. M-am logodit.

Și atunci mi-am dat seama că între Petre Cadar, pe care l-am cunoscut în 1966, echipier al

naționalei de juniori participă la un turneu organizat în Bulgaria, și Petre Cadar al anului 1970, jucător în „A”, la Steagul roșu Brașov, este totuși o mare diferență.

— Repede au trecut patru ani! Nu-i așa, Cadar?

— Da, repede. Parcă ieri eram la Sofia. Frumos a fost turneul acela...

— Spune-mi cum au trecut patru tine cei patru ani?

— Cum să vă spun? Cred că cel mai bine îi caracterizez dacă vă spun că tot timpul am învățat. Acum sînt în clasa a X-a la „fără frecvență”, la Liceul „Unirea” din Brașov. Zilele trecute am dat patru examene și am reușit la toate. Dar am învățat și fotbal. Și am debutat în Divizia A. Cred că mă veți înțelege dacă vă spun că acel debut a fost cea mai mare emoție pe care am trăit-o eu. După un timp, însă, am avut impresia că toți se plictisiseră de mine fiindcă fusesem imprumutat C.S.M.-ului din Sibiu. Dar am

jucat acolo doar un sezon, toamna lui 1967, și am fost chemat înapoi la Steagul roșu. De altfel, nici nu concep să joc la altă echipă. Aici am învățat fotbal. Primul antrenor mi-a fost Ștefan Hidișan. Era prin 1962...

— Îți place fotbalul?

— Da!

— Si ce înțelegi să faci pentru el?

— ?!

— Să fiu mai explicit: dacă profesorul Ola te-a selectat acum patru ani în echipa națională de juniori, înseamnă că a văzut „ceva” la tine. Tu te mulțumești numai cu titlatura de fost internațional la juniori? Ești la vîrsta cînd ai putea juca în naționala de tîneret.

— Sînt mai multe răspunsuri pe care aș putea să vi le dau, printre care acela că, în ceea ce mă privește, poate că fac mai încet acel salt de valoare care să mă impună în ochii antrenorilor echipei naționale de tîneret. În al doilea rînd, poate voi

rămîne numai în marea această de fotbaliști din care răsar talente, marile talente. În orice caz, eu muncesc cîntît la antrenamente deși sînt foarte tari și nu fusesem obișnuit să lucrez atît de mult, ca în această iarnă. Cu tov. Valentin Stănescu nu se glumește...

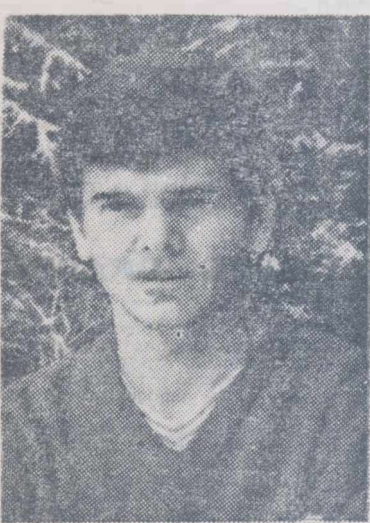
— Care crezi că a fost cel mai bun meci al tău în Divizia A?

— Vă pot răspunde cu precizie: astă-toamnă, la Cluj, cu Universitatea, cînd am cîștigat cu 2—1 și eu am primit nota 8.

— Împotriva căreia echipe nu-ți place să joci?

— Contra Crișului Joacă prea tare. În meciul de la Oradea, Cociș m-a atacat foarte dur deși nici măcar nu aveam mingea. Am făcut o ruptură de ligamente. A urmat gipsul de rigoare și inactivitatea. Dar eu nu am fost singurul accidentat atunci. Pescaru, Györfi și Florescu mi-au ținut tovarășie.

— Bine, dragă Cadar, îți mulțumesc și...

CADAR

— O clipă. Vă rog să mă credeți că nu fumez. S-a întîmplat acum, cu mîseaua asta...

Patru ani au trecut de la prima mea întîlnire cu Cadar. A rămas același băiat modest, cu minte.

Mircea TUDORAN

Se apropie campionatul, cu fazele sale dramatice, ca cea din fotografia de mai sus, reprezentînd primul gol marcat de Steaua în amicalul susținut duminică cu Rapid și cîștigat de militari cu 2-0

Foto: PETRE COZIA

„ORICUM, VOM TRAGE LA TITLUL DE CAMPIONI!“

Premiera giuleșteană a sezonului precompetițional abia se încheie și în urma celor 22 de jucători ai echipelor Rapid și Steaua, terenul de joc a rămas cufundat în tăcere, ceață și fum.

Atitudinea binevoitoare și competența „secundului“ NICOLAE CRISTESCU au avut darul să ne pună în cunoștință de cauza cu o serie de probleme și preocupări de actualitate ale uneia dintre formațiile către care se îndreaptă permanent

și în proporții de masă simpatii, încredere și speranțe. Așadar...
— Cum apreciați dv. în prezent nivelul de pregătire al echipei?

— Împotriva unor aparențe pe care le-ar putea evidenția, să spunem, rezultatele mai puțin edificatoare ale partidelor amicale susținute pînă acum, consider că pregătirea lotului nostru în vederea returului este în general bună. Mă refer atît la ansamblul factorilor antrenamentului sportiv cit, și mai ales,

la potențialul fizic corespunzător sarcinilor viitoare ale instruirii și solicitărilor competiționale.

— Ce vă preocupă și ce vă propuneți să realizați în perioada celor patru săptămîni care ne mai despart de reluarea campionatului?

— În primul rînd, încheierea unei formule de echipă și legat de aceasta, orientarea pregătirii în funcție de efectivul de jucători pe care contăm în momentul de față. Cu alte cuvinte, este vorba, pe de o parte, de titularizarea unor tineri jucători cum ar fi cuplul de fundași centrali **Cojocaru — Mușat**, mijlocasul **Marin Stelian** și **Strat** în atac; iar pe de altă parte, de adaptarea antrenamentelor în funcție de sarcina omogenizării echipei în noulă sa structură.

— Și cu „mexicanii“ cum rămîne?

— Deși avem în lot aproape o jumătate de echipă, este greu de prevăzut în ce măsură vom putea conta în retur pe aportul jucătorilor noștri care în prezent se găsesc în turneul din America de Sud. Și aceasta pentru că obiectivul și condițiile diferite de instruire vor determina, indiscutabil, un pronunțat decalaj de pregătire și formă sportivă între nucleul de bază al formației rămasă în țară și grupul celor din lotul național. În același timp, subordonîndu-ne, așa cum este și firesc, intereselor echipei reprezentative, va trebui să avem în vedere și obligațiile impuse de programul de activitate al acestora pînă la campionatul mondial. Așa că...

— Așa că, veți încerca să vă apărați poziția de lider în principal cu efectivul de jucători de care dispuneți acum în pregătire?

— Negreșit. Cu sau fără „mexicani“, sîntem hotărîți să continuăm cursa pentru titlul de campioni.

M. I.

DINAMO BUCUREȘTI ÎȘI PREGĂTEȘTE „DUBLU

În ultimele trei săptămîni, în viața echipei Dinamo București s-a strecurat aproape întimplător, trei meciuri jucate cu echipe în provincie. După aceste ultime 20 de zile în care a primit un tratament fizic intens, Dinamo a inaugurat duminică trecută la Metalulul Tîrgoviște (pe care l-a învins cu 2-1) etapa ultimă a pregătirii sale pentru retur: perioada meciurilor de verificare. Se știe că a avut cîntecul „să sufere“ cel mai mult pentru calificarea în turneul C.M. Cei 6 jucători de la lotul național se găsesc într-un turneu de pregătire pe meleaguri îndepărtate și NICUȘOR nu mai poate conta pe aportul integral al acestora. Dacă el și-a ales din întregul lot de fotbaliști ai clubului tineret, juniori) 19 jucători din care va forma o echipă, dar fără pretenția, de a înlocui la nevoie formația standard dată toți cei 19 au înmagazinat suficientă energie pentru returul fără să obosească. Problema cealaltă, alcătuirea unei echipe valabile, este mai delicată și NICUȘOR meditează asupra ei. În acest sens meciul cu Metalul Tîrgoviște viitoare (între 16-26 februarie este programat un turneu vor trebui să dea răspunsuri sigure, acolo unde în alcătuirea mai planeează încă semne de întrebare.

Deocamdată, Dinamo a apărut astfel în fața cititorilor suptori, conectați în virtutea pasiunii, la frământările echipei favorite: **Coman — Cheran, Nunweiler IV, (Pirvu), Ștefan — Sălceanu, Moldovan (Dobru) — Pircălaș, Doru Popescu (V. Petre), Haidu**. Jucătorii menționați în paragraful de mai sus au fost prezentați în penuria acestora de valori speranțele atîrnă de cîteva „nume“ cu greutate. Ne gîndim la **Coman și Pircălaș** (a căror faimă de boemi s-a topit în perioada la căldura seriozității regasite), la **Lică Nunweiler** cu succes la fosta sa echipă. Și în disputele meciurilor jucători încă incerti (**Cheran, Doru Popescu, Moldovan**) confirmă definitiv încrederea acordată. Dar, sfera pregătirii antrenorului se mai extinde și peste zone divulgate doar pe o vorbă de un portar tînăr al unei echipe de Divizia C („es de legitimare, are talent și alegerea lui s-a făcut consiliul primului rînd pe... Coman“, ne spune Nicușor).

Dinamo de azi nu-și mai poate sprijini velleitățile pe fotbalul sarați; chiar dacă de vineri va sosi în Ștefan cel Mare și pe cale de a deveni o nouă echipă, care se cristalizează creuzetului cu preocupări al unui antrenor îngrijorat: **Nicușor**.

STEAUA SPERĂ ÎN REVENIREA SA PE PRIMUL PLAN

Cu o lună de zile înainte de reluarea campionatului, Steaua are de acum la activul pregătirii un număr apreciabil de jocuri amicale care să poată permite conducerii tehnice a echipei nu numai unele aprecieri asupra acumulărilor realizate pînă în prezent, ci și cîteva prime concluzii în ceea ce privește cristalizarea formației de bază pentru viitorul sezon oficial. Antrenorul **ȘTEFAN COVACI**, căruia i-am solicitat părerea cu privire la rezultatele activității de instruire desfășurată și a programului de pregătire precompetițională, ne-a împărtășit cu amabilitatea-i cunoscută, cîteva constatări, considerații tehnice și preocupări de viitor. Discuția noastră a început o dată cu fluierul final al partidei amicale Steaua—Rapid și cu una din întrebările folosite de obicei pentru „încălzire“:

— În ce constau realizările obținute în pregătirea actuală a echipei?

— Pe scurt, acestea s-ar putea exprima astfel: mărirea capacității generale de efort, dezvoltarea în mod deosebit a forței (avînd în vedere tinercețea lotului), îmbunătățirea vitezei de deplasare în teren și a angajamentului fizic în toate situațiile de joc și în special în acțiunile ofensive. În prezent, caracterul pregătirii, orientată cu precădere spre finisările pe plan teh-

nico-tactic, își propune în cadrul antrenamentelor de ansamblu pentru zarea formației, cu mîntensă individualizare pe cînd de valorificarea potențialului la nivelul cerințelor competiționale.

— Dar nerealizările?

— Cea mai importantă nerealizare cu repercusiuni asupra jocului, aș putea spune în momentul de față, este lipsa unei marci precize, precizie care să poată fi aplicată la momente fixe, explicație a acestei stări de fapt este constituirea, fără starea terenurilor de antrenament, cum probabil că au fost condițiile de pregătire continuă și poate chiar unele etape de campionat soluție pentru rezolvarea situației este adaptarea de instruire la posibilitățile care dispunem.

— Care considerați că este problema centrală în cadrul pregătirii dv., legate de pregătirea pentru viitorul sezon?

— Construcția echipei. spun acest lucru, am în primul rînd alegerea și titularizarea provizorie sau definitivă a tinerilor fundași și Deheleanu în locul celor doi din lotul A, **Sătmăreanu**; apoi, consolidarea mijlocașilor în formă, mi se pare cea mai importantă problemă în prezent, **Dumitriu III** — și, în sfîrșit, încheierea unui mobil și eficace, în cadrul introducerii lui **Iordănescu** în echipă, aș putea aduce de eficiență organizării jocului de culoare acțiunilor ofensive.

— Sperați într-o revenire a echipei pe primul plan în întrecerea în retur?

— Da. Este o obligație care ne vom strădui să o onorăm.

Mihai IO

Pe scurt, de la...

JIUL PETROȘANI

Ca la fiecare început de sezon, **Ozon** pregătește cîte un nume nou de lansare. De data aceasta subiectul este un obșnuit al lansărilor fiindcă vine de la echipa Șantierelor Navale Ottenița. Îl cheamă **Stamănișchi** și, față de un amănunt interesant, nu este foarte tînăr (24 de ani). Dar antrenorul **Giuliu „vede“** în el un foarte util extrem stînga.

Aceasta ar fi noutatea din lotul fotbalistilor din Valea Jiului. Care se prezintă, în momentul de față, astfel: **Stan, Florica (portari), Talpai, Georgievici, Stocker, Georgescu, Tonca, Popescu, Matei, Dobrescu (fundași), R. Popa, Marinescu, Nădășan, Sandu (mijlocași), Peroneșcu, Cotormani, Achim, I. Constantin, Naidin, Libardi (atacanți).**

Programul Jiului, pînă la reluarea campionatului, este următorul: 15 februarie — cu Universitatea Craiova; 18 februarie — cu Metalul Hunedoara; 22 februarie — cu Universitatea Craiova la Petroșani; 26 februarie — cu C.S.M. la Reșița; 1 martie — cu Ripensia la Timișoara; 5 martie — cu Metalul Hunedoara la Petroșani.

CRÎȘUL ORADEA

● Pregătirile în vederea reluării campionatului continuă cu asiduitate. Această perioadă cuprinde o suită de jocuri amicale cu caracter de verificare și de omogenizare a formației.

● Antrenamentele au subliniat o accentuată disciplină și poartă de joc la toți jucătorii.

● Antrenorul **Ladislav Vlad** a reușit să imprime un ritm alert la antrenamente. Urmarea: o pregătire fizică excelentă.

● Un număr de 16 jucători din lotul orădean sînt de valori apropiate ceea ce dă naștere la o concurență deosebit de aprigă pentru un loc în formație.

● **Sătmăreanu II, Popovici și Cocș** s-au reîntors la Oradea, încadrîndu-se în programul procesului de pregătire.

● Într-o formă foarte bună se prezintă **Arnoțchi, Ceaușu și Kun II**.

● În ultimul meci de verificare, cu Victoria Carei, jucătorii Crîșului au manifestat o deosebită vervă și au cîștigat cu 6-0 prin golurile marcate de **Kun II (3), Arnoțchi (2) și Ceaușu**. A fost utilizată următoarea formație: **Baumgartner — Sătmăreanu II (Balogh), Lucaci (Sărac), E. Naghi, Katoana II — A. Naghi (Arnoțchi), Ceaușu (Dărbănu) — Cefan, Arnoțchi, Kassai, Kun II (Ungur).**

● Neprimind drept de joc la o altă echipă, **Harșani** a revenit la Oradea.

V. SERE
correspondent

„U“ CRAIOVA

Convorbire-fulger, la federație, cu dr. V. Frînculescu, antrenorul secund al Universității Craiova:

— Ce fac otlenii?

— Așteaptă.

— Ce?

— Să se încheie sesiunea de examene pentru a ne putea desfășura antrenamentele în plen și în plinătatea mijloacelor. Aceasta este una din caracteristicile unei echipe studențești; toamna și iarna jucătorii noștri au o perioadă în cursul căreia preocupările lor se împart între carte — în primul rînd — și fotbal. Se va încheia însă, sesiunea și apoi o să dăm „tare“. Ne așteaptă o... altă sesiune grea: să ne apărăm, cel puțin, poziția actuală, să ne comportăm mai bine, de data aceasta, în Cupa Balcanică și... mai e ceva, la fel de important...

— Ce anume?

— Să pregătim jucători buni pentru campionatul european studențesc din Iugoslavia. Sîntem vizati, împreună cu Universitatea Cluj, să asigurăm baza acestei reprezentative și n-am vrea să înșelăm așteptările.

La Arad, U.T.A. se antrenează cu multă trageră de mî, lată-l pe extremul s. **Florian Dumitrescu** în meciuri, în timpul unui joc de antrenament cu echipa lui **Gloria**.
Foto: MARCEL CANC

SCURTĂ RETROSPECTIVĂ ASUPRA DIVIZIEI B

LA REVENI PROGRESUL BUCUREȘTI ÎN „PLUTONUL CELOR 16“?

Se părea că proaspătă retrograda din „A“, Progresul București, avea o viață ușoară în „B“, toate acestea, după o neașteptată înfrângere în prima etapă, „banii“ începeau lupta de pe locul 1. Redresarea, revenirea pe linie de plutire, s-a făcut încetul încetul, de-abia din a doua etapă a turului instalându-se progresul la conducerea seriei și ad speranțe suporterilor săi că vor vedea în curând în compania maștilor de frunte ale țării.

De ce a durat atât de mult redresarea? Cel mai îndreptățit să lămurască era prof. Victor Stănculescu, antrenorul principal al echipei. Răspunsul lui ne-a delectat la început, dar apoi, cultivându-i și argumentarea, i-am dat dreptate: „Socotesc că evoluția echipei a avut o desfășurare normală“. Și a continuat astfel: „îndi-vă cit era de traumatizată după căderea din Divizia I. Apoi: modificările din efective, cu destui jucători plecați și șase nume noi; existența unei conduceri de secție, a unor trenori noi. De asemenea: diferența, foarte sesizabilă pe toate etapele, între condiția de jucători de „A“ și cea de „B“. Deasupra tuturor se situează însă psiha generală de care m-am izbit în acest club: că sîntem un club ieșit (printre cele mari), cu o echipă mică, ultima (tot printre cele mari) din București, tot timpul postura de victimă pentru ceilalți. Împreună cu Caricaș, co-

legul meu, am ruptat mult împotriva acestor idei care frîcăză activitatea dintr-un club, idei însă nici acum complet înlăturate“.

Din această cauză, socotește V. Stănculescu, a întârziat redresarea echipei. Ea a venit însă o dată cu instaurarea unor legi de la care antrenorii nu vor să se abată: 1) Nu vîrsta, ci randamentul contează și asigură un loc în formația de bază; 2) Împămîntirea unei concepții de joc elevat (ne interesează, firește, să cîștigăm, să promovăm în Divizia A, dar nu vrem să cîștigăm oricum), pe care o pregătesc corespunzător cu o concepție de antrenament. În vederea deplinei reușite a acestor idei sînt necesari, după părerea celor doi tehnicieni ai Progresului, cel puțin doi ani, perioadă în care trebuie să se producă revenirea în „A“ și construirea unei echipe, termen care sintetizează atât efectivul cit și concepția de joc și de antrenament. Embrionul tuturor acestor idei a lăsat, într-o măsură, la iveală în a doua jumătate a turului. Există posibilități de reușită deplină? Desigur: lotul este destul de mare (29 de jucători) și de valoros, în cadrul lui imbinându-se tinerețea unora cu experiența altora („cel mai fericit mod de a construi o echipă“, după cum declara Alexandru Caricaș, antrenorul secund).

Cum spuneam, încă din toamnă au început să se întrevadă aceste idei și Progresul a reușit, datorită lor, să se impună în fața unor adversari valoroși, ca de pildă Politehnica Galați, una din... veșnicele candidate la locul 1, dar și alte formații tinere, cum sînt Metalul București, Flacăra Moreni, Metalul Tirgoviște și Dunărea Giurgiu, ultimele două mai noi în lupta pentru titlu. 18 jucători au fost ruși: Andrei, Marinescu, Măndoiu, Grama, Ad. Constantinescu, Neașu, Georgescu, Radu Ionescu, Răksi, Pavlovici, Matel, Beldeanu, Șoanher, Viorel Popescu, Tarălungă, Zamfir, Dumbravă și Mania. A lipsit, tot timpul, cel care, ani de zile, a fost socotit

Victor STĂNCULESCU

drept strategul echipei, Viorel Mateianu. Însănătoșindu-se, el a luat parte la pregătirile făcute pînă acum. Alături de el, și o serie de nume noi: fundașul Stan, fost la S.N. Oltenița, atacantul Solomon de la Acumulatorul, fundașul Bălosu de la Unirea Minăstii-

rea, ca și doi juniori din pepinieră proprie: Năstase și Fillipescu.

Apoi, pentru bunul mers al echipei, ca și pentru reușita acțiunii de revenire în Divizia A, este necesară și discutarea, în cadrul clubului, a unei situații de care antrenorul principal ne-a vorbit pe larg. Este vorba de o serie de „lupte interne“, o serie de lupte de culise, rămășițe ale „dinastiei“ de antrenori care s-au perindat de-a lungul anilor la conducerea treburilor echipei. Faptul că nu acceptăm compromisul, că nu avem preferații printre fotbalisti, ci joacă cei mai buni, cei mai bine pregătiți, că am înregistrat succese, a făcut ca discuția să nu se producă, ne spunea V. Stănculescu. Noi credem, însă, că este în ajutorul bunului mers al echipei ca aceasta să se producă mai devreme, în orice caz, înaintea începerii returului.

În planul de pregătire, pînă la reluarea întrecerii, sînt prevăzute multe jocuri de verificare. O știre de săptămîna trecută anunță suspendarea pe doi ani pentru repetate abateri de la disciplină și părăsirea clubului a jucătorului Tarălungă. Deci, discuția de care pomenea V. Stănculescu, a avut loc.

Mircea TUDORAN

GOLGETERI SERIA I

10 GOLURI: Drăgan (Flacăra), Tiron (Metalul Tirgoviște);
9 GOLURI: Caraman (Portul);
8 GOLURI: Mustăț (Gloria Birlad), Pană (Dunărea);
7 GOLURI: Răduț (Flacăra), Codreanu (Gloria Birlad), Georgescu (Metalul București);
6 GOLURI: Cristache (Dunărea), Bükössi (Portul);
5 GOLURI: Ferentz (Metrom), Pareșura (Progresul Brăila), Iancu (Metalul București), Răksi (Progresul București), Păis (Sportul studentesc), Tr. Popescu (Poiana), Manta (Oțelul);
4 GOLURI: Furnică (Metrom), Iancu (Progresul Brăila), Tarălungă (Progresul București), Dușan, Cleu (Sportul studentesc), Babole (Poiana), Maheira (Portul), Adam (Oțelul), Meder (Ceahlău), Danileț (Chimia Suceava);
3 GOLURI: Kius, Beniovichi (Gloria Birlad), Roman, Pantelimon, Em. Dumitru (Metalul București), D. Georgescu, Pavlovici (Progresul București), Ciornoavă (Sportul studentesc), Jordecă, Chiră (Poiana), Brăstăuc, Olteanu (Oțelul), S. Breta, Stancu, Zdrăla (Politehnica), Pătrășcu (Ceahlău), C. Ionescu, Turcu, Pirvu (Metalul Tirgoviște), Borcău (Chimia Suceava).

C.S.M. SIBIU - ECHIPA SURPRIZELOR

Cine ar fi putut prevedea, la începutul acestui tur de campionat, că C.S.M. Sibiu va încheia prima jumătate a campionatului în postul de lider? Nici chiar cei mai înflăcărați suporterii nu se duceau atât de departe cu gîndul... De ce? Pentru că, de cîteva ani, mai bine zis de prin 1962, sibienii nu au mai avut satisfacții în acest domeniu, ci mai mult decepții. Aproape la fiecare campionat echipa se zbătea pe mîchie de cuțit pentru a supraviețui în Divizia B!

Și, totuși, de data asta C.S.M. Sibiu a străpuns „barajul“ marilor favorite ale seriei (Ripensia, Vagonul, Olimpia Oradea) și, talonată de un alt outsider, C.F.R. Timișoara, s-a instalat pe locul 1, avînd următoarea situație în clasament:

15 8 3 4 18—14 19

A avut, oare, noul antrenor, prof. Mircea Negru, tînăr absolut al I.E.F.S., darul de a schimba concepția de joc (și nu numai de joc...)? Pentru a afla răspunsul am cerut părerea cîtorva dintre cele mai îndreptățite personaje ale fotbalului sibian. La întrebările: 1) CUM APECIIATI ACTUALA POZIȚIE ÎN CLASAMENT A C.S.M. SIBIU? 2) CUM VEDEȚI COMPORTAREA ÎN RETUR? — ne-au răspuns Gh. Jula, președintele C.S.M. Sibiu, Nicolae Lorenț, salariat la I.H.R. Sibiu, Ion Iu, redactor la „Tribuna Sibiului“ și prof. Mircea Negru, antrenor principal al echipei.

GH. JULA: 1) Locul fruntaș deținut de echipa noastră este rezultatul înscăunării unui climat favorabil de muncă, a îmbunătățirii relațiilor dintre factorii determinanți (jucători — antrenor), maturizarea majorității componenților echipei, conturarea și aplicarea ideii unui joc colectiv. 2) Returul poate fi privit cu optimism. În sprijinul acestei afirmații vine creșterea potențialului fizic și moral al tuturor jucătorilor, îmbunătățirea lotului, cultivarea încrederei în forțele proprii și a simțului de responsabilitate. Toate acestea, cred eu, vor putea constitui baza de pe care să ne luăm zborul spre prima divizie a țării.

N. LORENȚ: 1) Ca pasionat al fotbalului și entuziast susținător al lui C.S.M. Sibiu, mă bucură nespus actuala poziție în clasament. Evoluția echipei, însă, nu

Mircea NEGRU

a fost întotdeauna la nivelul locului ocupat. Îmi amintesc de mai multe partide disputate la Sibiu, cum ar fi cele cu Minerul Anina, Olimpia Satu Mare, Metalul Tr. Severin, Chimia Rm. Vilcea, în care băieții noștri au terminat cu greu cele 90 de minute, lăsînd impresia că nu sînt suficienți pregătiți fizic. 2) Pentru ca să ne realizăm visul de două decenii, acela ca Sibiu să fie din nou în Divizia A, este nevoie nu numai de seriozitate în muncă, ci și, în special, de întărirea liniei de atac cu încă doi jucători din cadrul județului nostru. Aș vrea să mai amintesc aici de încă o chestiune, foarte importantă în această acțiune pe care o încearcă fotbalul sibian: ar fi bine ca publicul să sprijine cu și mai multă căldură echipa, să aplaude fazele frumoase atât ale favoriților, cit și ale adversarilor.

ION IUTU: 1) Judecînd prin prisma valorilor individuale, trebuie să acceptăm că jucători ca Zaharia, Rătscher, Liebhart, David, Flichis sau Unguroiu, alcătuiesc un bloc tehnic, tactic și psihic, apt chiar pentru prima divizie; judecînd prin prisma valorii compartimentelor, trebuie să acceptăm că C.S.M. are o apărare de lider, o linie de mijloc (Flichis — Laufcreag — Unguroiu) care atunci cînd vrea cu tot dinadinsul poate fi și ea printre cele mai bune. Doar atacul este mai slab. Cum însă

EFICACITATE

● În total, în cele două serii s-au înscris 628 de goluri, mai preciși în tir dovedindu-se atacanții din seria I: 331 față de 297. De remarcat că echipele oaspe au marcat 95 de goluri în prima serie, și numai 65 în a doua. Doar de 21 de ori au fost învinse echipele organizatoare!

● Media golurilor înscrise de meci: 2,75 în seria I, 2,47 în a II-a.

● De remarcat că echipele cu cele mai eficiente linii de atac nu se află printre fruntași: în seria I, Gloria Birlad, cu 27 de goluri marcate ocupă locul 13, iar Ripensia Timișoara, în a doua, este pe poziția a patra cu 34 de goluri la activ.

● Recordmana ineficienței, Metalul Tr. Severin: 11 goluri înscrise în 15 meciuri. O urmează, cu 13 goluri, un pluton de cinci echipe: Electroputere Craiova, Metalul Hunedoara, Gaz metan Medias, Chimia Suceava și Știința Bacău.

● Cu numai 7 goluri primite, Progresul București și Minerul Baia Mare își dau mina pe locul 1 al eficienței liniilor de apărare. În schimb, Gloria Birlad este din nou recordmană (pe Divizia B) cu cele 32 de goluri primite.

● Trei hat-trick-uri s-au înregistrat în prima jumătate a turului. Autori: Tiron (Metalul Tirgoviște, în meciul cu Ceahlău Piatra Neamț), Mustăț Gloria Birlad, în partida cu Știința Bacău) și Tr. Popescu (Poiana în jocul cu Dunărea Giurgiu).

● Cele mai multe goluri marcate într-un singur joc s-au înregistrat în partida Gloria Birlad—Flacăra Moreni: 10 (Gloria a cîștigat cu 6—4). Pe locul secund în acest clasament, meciul Portul Constanța—Poiana Cimpina în care s-au înscris 9 goluri (6—3 pentru Portul). În sfîrșit, două partide cu cite 8 goluri: Minerul Anina — Olimpia Satu Mare (6—2) și Sportul studentesc—Metalul București (4—4).

AUTOGOLURI

● De 18 ori au scos portarii mingea expediată în propria poartă de coechipierii lor. Cele mai multe s-au înregistrat în prima serie (12), „golgeter“ fiind Turcu de la Flacăra Moreni: a marcat și pentru Gloria Birlad, și pentru Metalul București. Iată-l pe ceilalți marcatori: State (Progresul Brăila) pentru Metalul București, Ionescu (Sportul studentesc) pentru Chimia Suceava, Sirbu (Sportul studentesc) pentru Ceahlău, Melenco (Portul) pentru Oțelul, Ghica (Știința Bacău) pentru Sportul studentesc, Miniosu (Știința Bacău) pentru Sportul studentesc, Argeșanu (Sportul studentesc) pentru Știința Bacău, Ciobanu (Metalul Tirgoviște) pentru Metrom Brașov, Dumitru (Metrom Brașov) pentru Oțelul Galați, Marin (Dunărea) pentru Progresul București, în SERIA I; Beker (Minerul Anina) pentru Chimia Rm. Vilcea, Constantin (Metalul Tr. Severin) pentru Olimpia Oradea, Arnăutu (C.S.M. Reșița) pentru Minerul Anina, Grizescu (Metalul Hunedoara) pentru C.S.M. Sibiu, Spălăcelu (Minerul Anina) pentru C.F.R. Timișoara, Iatan (Electroputere) pentru Olimpia Oradea, în SERIA a II-a.

● Melenco (Portul) și Dumitru (Metrom) sînt eroii unor situații identice: și unul și altul, în partida echipei lor, disputată în compania Oțelului Galați, au înscris cite un autogol. Pînă aci, nimic deosebit. Vrîna însă să-și răscolească greșala, au transformat (cînd s-a ivit ocazia), cite un penalti. Și astfel au marcat, în același meci, cite un gol în fiecare poartă!

● De remarcat că în partida Sportul studentesc—Știința Bacău (3—1) s-au înscris trei goluri în propria poartă! De două ori au marcat băcăuanii, o dată studenții!

ILIE IONESCU
correspondent

GOLGETERI SERIA a II-a

11 GOLURI: Kun I (Ripensia);
10 GOLURI: Petrică (Olimpia Oradea), Dobîndă (Ripensia);
7 GOLURI: Dumbrăanu II (Gaz metan), Nestorovici (C.S.M. Reșița), Eotin (Olimpia Oradea);
6 GOLURI: Szilagyi (Minerul Anina), Stănoare (Vagonul);
5 GOLURI: Lang (Minerul Anina), Căprioara (Metalul Tr. Severin);
4 GOLURI: Mathe (Minerul Anina), Vlad, Gyenge, Czako I (C.F.R. Arad), Mertes (Vagonul), Bohoni (Minerul Baia Mare), Smadea (Metalurgistul Cugir), Copăceanu, Jac (C.S.M. Reșița), Kincses (Olimpia Satu Mare), Unguroiu (C.S.M. Sibiu), Covaci (C.F.R. Timișoara), Surdan (Ripensia);
3 GOLURI: Șerban (Minerul Anina), Mihoc, Korosi (C.F.R. Arad), Schweillinger (Vagonul), Bandi (Minerul Baia Mare), Lovin, Resciuc (Electroputere), Dobay, Savanca II (Metalurgistul), Covack, Csergő, Steiner (Metalul Hunedoara), Bakosi, (Olimpia Oradea), Tifirel, Petrică (Chimia Rm. Vilcea), Laureag, Stoicescu, Flichis (C.S.M. Sibiu), Cioroparu, Gorduna (C.F.R. Timișoara).

ZIG — ZAG

● Patru echipe s-au schimbat la conducerea seriei I (Portul Constanța, Politehnica Galați, Metalul București, Progresul București) și opt în a doua (Minerul Anina, Vagonul Arad, Electroputere Craiova, Metalul Hunedoara, Olimpia Oradea, Olimpia Satu Mare, Ripensia Timișoara, C.S.M. Sibiu). Cele mai constante, actualele formații lider: Progresul București (7 etape) și CSM Sibiu (8 etape).

● Cele 32 de echipe au folosit 613 fotbalisti: 306 în prima serie, 307 în a doua.

● Cel mai mulți jucători au fost întrebuințați de Metalurgistul Cugir: 25; Ripensia și Sportul studentesc: cite 23. În schimb, Chimia Suceava, Oțelul Galați și Olimpia Oradea, numai cite 16.

● Sapte partide s-au disputat în alte localități decît ar fi trebuit, datorită suspendării terenurilor echipelor Metalul Tirgoviște, Știința Bacău, Politehnica Galați, Metalul Hunedoara și C.S.M. Reșița.

● 19 jucători au fost eliminați, recordul deținîndu-l formația Progresul Brăila cu patru expulzați de pe teren.

PENALTIURI

● În total, în cele două serii, arbitrii au acordat 67 de lovituri de la 11 m, cele mai multe în cea de-a doua: 42, față de numai 25 în prima. 55 de penaltiuri (21 în seria I, 34 în a II-a) au fost transformate. Numai de 12 ori au trecut mingile pe lingă bară, ori le-au reținut portarii.

● Din cele 67, numai 13 penaltiuri au fost acordate echipelor vizitate: 7 în prima serie și 6 în cea de-a doua.

● Cel mai activ arbitru în materie de lovituri de la 11 m s-au dovedit Aurel Pop (Oradea) cu 5 lovituri de pedeapsă acordate, Mircea Bădulescu (Oradea) și Chiriac Manușaride (București) cu cite 2.

● Partida C.S.M. Reșița — Ripensia (3—1) deține recordul penaltiurilor acordate: 4. Dintre ele 3 au fost transformate (Jac — C.S.M., de două ori; Kun I — Ripensia, o dată). Cea de-a patra lovitură a fost ratată de Panici (Ripensia).

● Încă un record (de neînviat): Danileț (Chimia Suceava) a ratat ambele lovituri de pedeapsă ce le-a avut de executat în partida Oțelul — Chimia (2—0)!

● Și încă unul: Ripensia Timișoara deține recordul absolut al turului în materie de lovituri de la 11 m: de 4 ori a fost sancționată, de 4 ori a marcat, o dată a ratat. Urmează în acest clasament C.S.M. Reșița și Gloria Birlad cu cite 8 penaltiuri.

Locul 12 la jumătate de campionat, cu numai 4 puncte avans față de ocupantul locului 15 și având în față un retur cu 8 jocuri în deplasare față de 7 acasă, nu poate constitui pentru o echipă un motiv de încredere calmă în viitorul său. Raportând însă acest adevăr la echipa Petrolul Ploiești, nu poți să nu-ți dai seama de anumite explicații pe care nu se poate trece: 1) toxi-infecția alimentară

suferită de întreg lotul cu numai câteva zile înaintea începerii întrecerii pentru titlul de campioană a țării, ceea ce a influențat vizibil evoluția ulterioară; 2) existența unuia dintre cele mai tinere efective din Divizia A; 3) lipsa de experiență, de alocuire cu Divizia A, a multora dintre jucători. Toți sunt suporter — și nu puțini — care arată o nestrămutată încredere în viitorul formației lor.

DOUĂ GENERAȚII FAȚĂ ÎN FAȚĂ

© adevărată bătălie s-a dat toamna trecută în inimile ploieștenilor, ale celor ce se consideră suporter ai echipei, ale antrenorilor ei.

De mai multă vreme se impuneau anumite retrosuri ale formației, dictate atât de progresul fotbalului și, deci, și al echipei, cât și de scăderea randamentului unora dintre cei care duseseră faima Petrolului peste mări și țări. În plus, unii jucători își manifestaseră dorința să activeze la alte echipe. Din categoria primilor au făcut parte **Dridea I** (acum inginer la Rafinăria Ploiești), **Pahonțu** și **Sfetcu** (antrenori la centrul de copii și tineret); din a doua — **Moldoveanu**, **Pal** și **Pavlovici**. Cu toții, jucători experimentați, cu multe stagii în Divizia A. Cam jumătate din echipa galben-roșilor, cine le-a luat locul? Doi debutanți, **Moraru** (de la Poiana Cimpina) și **Cotigă** de la Dinamo București — tineret; apoi: **Ciucu** (Ripensia Timișoara), **Dragomir** (Metalul Plopieni, dar provenit de la A.S.A. Tg. Mureș), **Doar Silviu Stănescu** (de la Universitatea Craiova) și în a

două jumătate a turului, **Sfirlogea** (de la Vagonul Arad) aveau mai multă rutină competițională. Adăugând și prezența lui **Vișan** în locul experimentatului **Mihai Ionescu** ca apărător al buturilor ploieștene, aveți motivele care au făcut ca în inimile ploieștenilor să se dea bătălia de care aminteam: vor suplini noii veniți calitățile demonstrate cu atita brio de cei vechi?

Acestea erau subiectele discuțiilor, înainte de campionat, care puteau fi auzite în mijlocul amatorilor de fotbal din Ploiești. Era firească, zicem noi, o anumită neîncredere a publicului în posibilitățile noilor jucători. Dar, iată că antrenorii **Constantin Cernăianu** și **Nicolae Marinescu** (culmea: și aici avuseseră loc schimbări, prin plecarea lui **Ilie Oană**, cel ce aproape că se confundă cu istoria din ultimele trei decenii ale Juventusului București și Petrolului Ploiești) au avut de luptat și împotriva neîncrederii arătate de mai vîrstnicii din echipă în forțele proaspetților titularizați.

la Ploiești. După joc, echipele servesc masa împreună. La desert, ploieștenii preferă prăjituri: băcăuanii optează pentru compot. A doua zi, întreaga echipă ploieșteană și antrenorii ei erau spitalizați. Diagnostic: toxi-infecție alimentară. Dinamovistii — sănătoși! Ceva nu fusese în regulă, (s-a constatat apoi) cu prăjiturile. Dacă ploieștenii ar fi dorit și ei compot, acest capitol nu s-ar mai fi scris...

După o săptămână de internare la spital și tratament intens, urmează alta de convalescență și ușoară pregătire. Organismul, incomplet refăcut, nu permitea continuarea antrenamentelor de la e exact aceeași notă la care fuseseră întrerupte, deși acumulările făcute în cele aproape 45 de zile dinaintea turului, se pierduseră în mare parte.

Cu toate eforturile, Petrolul, care a început campionatul cu elapa a treia, n-a mai putut redeveni ceea ce fusese înaintea accidentului. Ba, mai mult, urmările se văd și acum: nu numai că jucătorii au fost complet scoși din ritm și n-au mai putut atinge forma dovedită atunci (doar două exemple: **Cotigă**, după ce în perioada de pregătire încinsese întreaga orășu, nu și-a mai revenit decât în ultimele etape: **Stănescu**, considerat și el o piesă de bază, a „dispărut”); au rămas cu afecțiuni renale (**Dragomir**), ori s-au îmbolnăvit (**Oprisan** — hepatită).

De aceea, în analiza activității echipei din orașul auriului negru, nu putem trece peste acest episod care și-a lăsat amprenta pe întregul ei sezon de toamnă.

tive trecute în planul lor de antrenorii echipei. S-a ajuns, astfel, la încheierea unui colectiv tînăr și cu perspective (un alt obiectiv al tehnicienilor ploieșteni), la crearea unei unități sufletești datorită tocmai apropierii ca vîrstă. Publicul ploieștean a fost cîștigat de ideea care a stat la baza reconstrucției echipei, îmbrățișîndu-și jucătorii cu o căldură deosebită. Cel mai bun argument nu poate

fi decât unul de ordin economic: dacă în returul campionatului trecut încasările de la meciuri s-au ridicat la 427.000 lei, suma a crescut astătoamnă la 630.000 lei.

Și astfel, încet-încet, ecuația a început să fie rezolvată. Numai că cele două săptămîni s-au întins pe toată perioada turului, iar pentru rezultatul definitiv trebuie să așteptăm finalul campionatului. Pînă atunci, locul 12. Pînă la 8-9, mai este...

GROZEA: 1 GOL DIN ACȚIUNE!

Din totdeauna a existat un „stil Petrolul” — acel ansamblu, în care se realizează o îmbinare a calităților fizice, a jocului de angajare totală, cu cele tehnice și tactice, bazate pe calitățile deosebite ale unora dintre jucători. Dar astătoamnă cum a jucat

sau pentru acțiuni individuale (**Moraru**, **Dineuță**) în locul jocului colectiv, au tras în jos aprecierea globală asupra aportului liniei mediane. În ciuda numeroaselor modificări, încă n-a fost găsită soluția ideală. În disperare de cauză, ca și datorită numeroaselor indisponibilități în momentul acela, antrenorii s-au văzut obligați să-l încerce pe **Mocanu** în centrul liniei de atac, pentru că aveau cu cine să-l înlocuiască în apărare. Numai că experiența n-a dat roadele așteptate. În momentul cînd l-au găsit liber pe **Sfirlogea**, s-a apelat la el fiind socotit în stare să dea atacului ploieștean eficacitatea de care avea nevoie. Dar nici cu el experiența nu a reușit, deși există și în acest caz circumstanțe atenuante. De aceea, preocuparea principală a conducerii tehnice continuă să fie îmbunătățirea jocului liniei ofensive, care caută — încă — prea mult cea mai bună poziție de sut sau cedează prea ușor în fața unei apărări hotărîte. Pe seama acestor realități trebuie pus și faptul că atacantul de la care se aștepta cel mai mult, **Grozea**, a marcat doar un gol din acțiune! Ca și **Cotigă** sau **Stănescu**, egalati totuși trei de fundasul central **Bădin**. Datorită acestei ineficacități cronice, Petrolul s-a împus cu greu chiar și acasă (1-0 cu A.S.A. din penaltii, 1-0 cu Jiul tot din penaltii, 2-1 cu Politehnica Iași, 2-2 cu Dinamo Bacău, 2-1 cu Crișul, golul victoriei fiind realizat tot din lovitură de la 11 m). Noroc cu aceste lovituri de pedeapsă, transformate de **Grozea**, care au adus ploieștenilor 6 puncte prețioase ca auriul.

Discutînd în continuare despre linia de atac, să amintim însă că ea diferă complet față de cea cu care Petrolul a terminat campionatul trecut. De la **Grozea** — **Pavlovici** — **Dridea I** — **Moldoveanu** (**Oprisan**), s-a ajuns la **Grozea** — **Cotigă** — **Sfirlogea** — **Stănescu**. Fără îndoială, e nevoie de o perioadă de acomodare între aceste nume care nu s-au mai găsit niciodată împreună. **Sfirlogea** și **Stănescu** s-au întîlnit rareori chiar și în atacul Universității Craiova, unde erau colegi.

★ Asadar: a reușit „experiența Petrolul”? Pentru moment, numai parțial. Dar cifrele, realitățile, perspectiva lotului ploieștean anunță o reușită depînă. Este nevoie însă de acel catalizator care este timpul și care poate lucra în favoarea ploieștenilor, pentru a rezolva complet ecuația amintită și să-i urce chiar mai sus de locul 8-9 pe care și l-au propus. O cere tradiția clubului ploieștean, o cere tradiția fotbalului ploieștean.

Mircea TUDORAN

Minutul 55 al meciului F.C. Argeș — Petrolul, (3-0): mingea deviată de piciorul lui Crîngășu (căzută la pămînt) intră în gol și revine în brațele portarului M. Ionescu

O ECUAȚIE CU TREI NECUNOSCUTE

Stimați cititori, vă propun spre rezolvare o ecuație cu trei necunoscute. Iată termenii: a) 6 jucători mai puțin din rândul celor ce erau socotiți de bază; b) bătălia reconstrucției echipei dată peste cap cu o săptămînă înainte de campionat; c) campionatul care începuse și în care Petrolul încă nu debutase. Și iată și rezultatul la care trebuie să ajungeți: locul 8-9 pe care și l-a propus această echipă să-l ocupe la finele întrecerii. Întrebarea este: care sînt căile ce trebuie urmate, pentru a ajunge la acest rezultat? Timp de lucru: două săptămîni. Adică atîta cît au avut la dispoziție, pe patul de spital, antrenorii **Cernăianu** și **Marinescu**.

De unde trebuia plecat? Cu ce trebuia început? Pe ce pedală era necesar să se apese? Tot atîtea întrebări adiacente pe care și le puneau cei doi tehnicieni împreună cu medicul echipei, **Vasile Cristea**, cu o zi înaintea debutului, de fapt etapa a treia. Adversară: A.S.A. Tg. Mureș, la Ploiești. În linia mari a fost păstrată echipa pregătită. După 80 de minute, **Dragomir** cere să fie schimbat și tot turul nu mai apare în echipă. Îl înlocuiește **Oprisan**. După câteva meciuri dispăre și acesta. **Cotigă**, în care se puseseră atîtea speranțe, are o comportare ce se învîrtește în jurul calificativelor insu-

ficient — suficient. După un debut mulțumitor, scade și randamentul lui **Stănescu**. Privind acum, la sfîrșitul primei jumătăți de campionat, modul în care a fost alcătuită formația, reiese — prin antiteză — stabilitatea apărării și modificările de la meci la meci (și chiar de la repriză la repriză) ale atacului, considerat drept piesa slabă a echipei.

Deși la antrenamente era necesar să se fortzeze, condiția fizică a jucătorilor cerea — cel puțin în primele săptămîni — o strictă individualizare a antrenamentului, care la început a ținut seama de urmările intoxicației pentru ca, apoi, să primeze deficiențele (**Bădin**, **N. Ionescu**, **Crîngășu**, **Dineuță**, **Oprisan** au exersat suplimentar lovirea corectă a balonului). Păstrîndu-se, deci, scheletul de bază al echipei pregătite, s-au încercat diverse implantări pe locurile rămase libere. Piese de schimb: **Moraru**, **Cotigă**, **Vișan**, **Stănescu**, **Ciucu**. Pe parcurs, **Gruber**, **Crîngășu** (și mai puțin **Alexiu**) și-au făcut și ei loc în primii 11. Petrolul ajungînd astfel una dintre cele mai tinere echipe ale campionatului nostru.

În felul acesta s-a încheiat, în linia mari, acțiunea de întinerire a echipei începută cu doi ani în urmă — pentru a aminti aci unul din obiec-

Petrolul? Antrenorii, încercînd o punere de acord a tineretii jucătorilor cu cerințele actuale ale fotbalului, au pus accent pe jocul în viteză, în continuă mișcare. Au reușit? Si da, și nu. Da — dacă ar fi să judecăm după cîteva partide în care ploieștenii s-au comportat la înălțime: cu Farul la Constanța (1-2), cu Universitatea la Craiova (1-2), cu U.T.A. la Arad (1-1), cu Steagul roșu la Ploiești (2-0): nu — dacă ne-am aminti de partidele cu „U” Cluj (2-2 la Ploiești), C.F.R. Cluj (1-2) și F.C. Argeș (0-3).

Pe care din compartimente sale s-a bazat Petrolul astătoamnă? În special pe apărare. Cît timp a jucat, **Vișan** a primit note frumoase. După accidentul de la Arad (etapa a 6-a), din meciul cu U.T.A., bătrînul leu care este **Mihai Ionescu**, nu i-a mai cedat locul tînărului său înlocuitor decât pentru o repriză. Din linia de fund, **Bădin**, dar și **Florea** sau **Mocanu**, și-au depășit contracandidații. Se mai afirmă însă **Crîngășu**, în timp ce **N. Ionescu** s-a prezentat cu mult sub posibilitățile lui. A dat rezultate mai bune, fiind mai sirguinos în pregătire, **Gruber**. Linia de mijloc **Juhasz** — **Dineuță** — **Moraru**, mobilă și laborioasă, a constituit de multe ori punctul forte al echipei. Insuficiența colaborare între ei, preferința pentru a căra mingea în loc s-o paseze,

ȘI A VENIT... POTOPUL!

Toate mergeau din plin. Tinerii jucători, pe măsura cărora se croise haina tactică a echipei, cu totul alta față de trecutul campionat (reusisem să schimbăm stilul de joc, făcîndu-l mai elastic pentru a reprezenta cît mai elocvent tineretea jucătorilor: din „celasi” motiv s-a renunțat și la jocul cu „libero”: pentru a nu-i încerceta pe aceștia într-un tipar prea fix, pentru a nu le răpi inițiativa în joc”, ne spunea cu cîva timp în urmă antrenorul **Cernăianu**), se încadraseră perfect. Ca dovadă, din cele 9 jocuri pu-

blice sustinute pînă la începerea campionatului, ploieștenii nu au pierdut nici unul, au marcat 29 de goluri și au primit doar 10. Publicul fusese cîștigat de partea tineretii. O evidentă încredere se înscăunase în această echipă tină, caracterizată printr-un joc în continuă mișcare: **Vișan** — **N. Ionescu**, **Bădin**, **Florea**, **Mocanu** — **Juhasz**, **Dineuță**, **Moraru** — **Grozea**, **Cotigă** (**Stănescu**), **Oprisan**.

Si a venit ziua de 9 august. Meci de verificare, cu o săptămînă înainte de campionat, cu Dinamo Bacău. Scor: 1-1,

JUCĂTORI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1. VIȘAN	7	532	714
2. MIONESCU	10	819	780
3. N. IONESCU	13	1006	654
4. BĂDIN	14	1259	764
5. FLOREA	11	990	727
6. MOCANU	15	1350	733
7. GRUBER	7	519	650
8. CRÎNGĂȘU	6	540	716
9. DINEUȚĂ	15	1350	740
10. MORARU	15	1280	713
11. JUHASZ	13	967	683
12. DRAGOMIR	1	80	600
13. ALEXIU	3	79	600
14. GROZEA	14	1260	735
15. COTIGĂ	13	1008	623
16. STĂNESCU	11	769	600
17. OPRISAN	9	532	666
18. SFIRLOGEA	6	490	566
19. CIUCU	1	12	—

R. F. A GERMANIEI

O PARTICIPANTĂ CU PRETENȚII

Data de 11 februarie reprezintă pentru antrenorul federal vest-german Helmut Schön debutul pregătirilor propriu-zise pentru turneul final C.M. Lotul de jucători și o formație posibilă vor fi supuse azi, primului test important: cu Spania la Sevilla.

CALIFICARE CU PERIPEȚII

Schön a avut însă, multe emoții până s-a văzut în această plină situație (pentru că ori cite griji are și acum selecționerul vest-german, totuși a fi finalist este motiv de mare satisfacție, este o confirmare a cărții de viză de vice-campion). Drumul calificării a fost mai greu decât a crezut și dacă a trecut cu bine hopul de la Glasgow, cu Scoția (1-1), în schimb era ciț p-ai să capoteze tocmai acolo unde nu se aștepta sau se aștepta mai puțin: cu Cipru, la Nicosia, a câștigat (cu 1-0) și cu Austria la Nürnberg, asupra căreia a reușit să smulgă victoria cu 1-0 abia în min. 88, mulțumită aceluiași setos de goluri care este Gerd Müller, marcator și la Nicosia. Mai mult chiar, Schön a suferit și la ultimul joc, cel decisiv, cu Scoția, disputat tot pe teren propriu, la Hamburg. Această dispută a avut o desfășurare de o duritate și un dramatism extraordinar. Cele două forțe s-au angajat fără menajament într-o luptă disperată pentru calificare. Victoria a suris la început scoțienilor, care au deschis scorul, apoi au egalat și au condus vest-germanii, dar scoțienii au egalat la rindul lor și numai cu 11 minute înainte de sfârșit Libuda i-a redat respirația lui Schön. Victorie cu 3-2 și calificare pentru Mexic.

PRIMUL DRUM ÎN MEXIC

Pentru mulți specialiști, R. F. a Germaniei este una din favoritele campionatului mondial. Pe Schön îl încântă, desigur, aceste aprecieri, dar cum nu-i o mulțumire să-l facă să uite de pregătirea participării din toate punctele de vedere, și-a luat toate măsurile de rigoare. Are, evident, dificultăți de învins, dar speră să le depășească pentru că vrea să prezinte în Mexic o echipă cu alte pretenții decât în Anglia. Primul lucru pe care l-a

făcut Schön a fost o vizită în Mexic, la Leon, pentru a se documenta la fața locului asupra condițiilor de cazare, alimentare și antrenament. Concluziile lui? Condițiile par mai puțin favorabile decât în Anglia, în 1966, în special în ceea ce privește găsirea unui loc de cazare care să asigure liniște jucătorilor și a unui teren bun de antrenament. Schön a decis ca să includă în lot un bucătar, ca în 1958, 1962 și 1966. „Este foarte important ca jucătorii mei să aibă în Mexic, mincărurile obișnuite, băutura și o duzină de alte lucruri care numai în străinătate pot părea secundare sau chiar superflue” — a spus el. În bagajele vest-germanilor se vor mai

prea încărcat de campionat, cu multe amănări de jocuri din cauza iernii. Intervenția federației a reușit, vorba proverbului, să împacă și capra și varza: a elaborat un alt program al returului și a fixat la 2 mai data încheierii lui, amânând însă semifinalele și finala Cupei pentru august! În felul acesta, Schön își va putea convoca lotul la 3 mai, la Hamburg, pentru a-l pregăti până la plecare, stabilită la 19 mai.

4 JOCURI — TEST

În același timp s-a convenit cu cluburile asupra programului de pregătire până la încheierea campio-

la F.I.F.A. cu opt zile înainte de turneul final): Manglitz, Maier și Wolterportari; Vogts, Schulz, Beckenbauer, Schnellinger, Hötges, Patzke, Weber, Fichtel-fundași; Haller, Netzer, Overath, Dietrich-mijlocași; Libuda, Seeler, Müller, Held, Grabowski, Laumen și Horst-inaintași.

LOTUL DE 40 JUCĂTORI (cei de mai sus, plus următorii, ciți trebuie comunicați la F.I.F.A. cu 45 de zile înainte de turneul final): Rynio, V. Grossportari; Sietloff, L. Müller, Lorenz, Bella, Entemann, Witt-fundași; Roth, Zaczek-mijlocași; Heynckes, Neuberger, Maas, Hornig, Löhr, Köppl, Kapellmann și Wimmer-inaintași. REZERVE (pentru orice eventualitate): Bockholtportari; Biskup, Wild-fundași; Friedrich-mijlocași; Krauthausen, Ohlhauser, Volkert-atacanți.

La stagiul de la Frankfurt n-au participat Schnell-

inger și Haller, care joacă în Italia, precum și Libuda, accidentat.

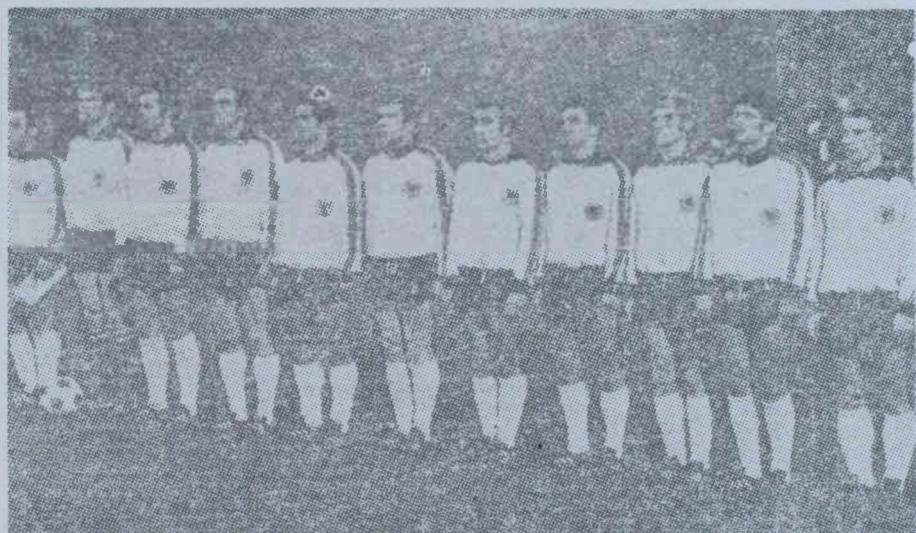
ÎN 1970 — CA ÎN 1966...

Cum se vede din liste, Schön a recurs la majoritatea jucătorilor, în frunte cu „veteranii” Schulz și Seeler, care au participat și la C.M. 1966, ceea ce ar putea constitui un indiciu asupra intențiilor sale cu privire la formație pentru Mexic, deși succesorul lui Sepp Herberger evită să se pronunțe în această privință.

Totuși, prea multe modificări în ultimele formații nu așteaptă nimeni, deși unele noutăți nu sînt excluse. De pildă, titularizarea lui Horst de la Hertha BSC, un dinamic atacant. Și în privința formației de rezervă, Schön suficiente necazuri și se și așteaptă la inevitabile discuții asupra oportunității de a juca sau nu cu Uwe Seeler, „tancul” din Hamburg, asupra kolosirii lui Beckenbauer în poziție retrasă sau ca mijloc ofensiv, asupra riscului de a întrebuița pe un Weber încă nerestabil.

„Oriet ar părea de paradoxal — spunea Schön unui ziar — dar mă voi găsi în încercătură atunci cînd voi avea de format apărarea pentru că voi avea de ales din 7-8 jucători de aceeași valoare. În ce privește atacul, mă preocupă absența unor extreme. În prezent nu dispun decât de o singură aripă de clasă autentică: Libuda. Held joacă mai mult atacant central, Haller este o „extremă falsă”, Dörfel și-a pierdut forma. Sper însă să rezolv această problemă până la plecare”.

Pînă atunci, însă, Schön va avea multe insomnii...

Formația aliniată de R.F. a Germaniei contra Scoției. De la stînga la dreapta: Seeler, Maier, Beckenbauer, Schulz, Gerd Müller, Haller, Hötges, Libuda, Fichtel, Overath și Vogts

găsi filme TV și de cinema, precum și un program artistic cu vizite ale unor co-naționali. Schön nu lasă nimic la intîmplare...

MAREA BĂTĂLIE A LUI SCHÖN

Greutatea cea mai mare însă, Schön a întîmpinat-o din partea cluburilor, pentru că stagiul din Mexic va fi mai lung decât se prevăzuse și conducerile cluburilor nu sînt de acord. De aici a izbucnit un fel de război între Schön, care vrea să aibă mult timp jucătorii la dispoziție, și cluburi, care invocă programul

natului: în afara meciului cu Spania, au mai fost perfectate alte trei, unul la 8 aprilie cu un adversar încă nelixat, altul la 9 mai cu Irlanda de Nord într-un oraș vest-german, și al treilea la 13 mai cu Iugoslavia la Hamburg.

Între timp însă, de la 25 la 28 ianuarie a avut loc un cantonament la Frankfurt/Main cu 25 de jucători, de fapt baza lotului prevăzut pentru Mexic. Schön a alcătuit un lot de 47 de jucători, care — în raport cu intențiile sale — se prezintă astfel:

LOTUL DE 22 JUCĂTORI (ciți trebuie anunțați

Prezențe la C.M.

1930: nu a participat. 1934: locul 3 (3-1 cu Luxemburg în preliminarii, 5-2 cu Belgia. 2-1 cu Suedia, 1-3 cu Cehoslovacia și 3-2 cu Austria în turneul final). 1938: eliminată în optimi de Elveția cu 1-1 și 4-2 (în preliminarii: 2-0 cu Finlanda, 4-1 cu Estonia). 1950: n-a participat. 1954: CAMPIOANA MONDIALĂ (preliminarii: 1-1 și 5-1 cu Norvegia; 3-0 și 3-1 cu Saar; turneul final: 4-1 și 7-2 cu Turcia și 3-8 cu Ungaria, 2-0 cu Iugoslavia, 6-1 cu Austria și 3-2 cu Ungaria în finală). 1958: eliminată în preliminarii (2-1 și 1-4 cu Țara Galilor, 1-3 și 1-4 cu Cehoslovacia). 1962: eliminată în sferturi (preliminarii: 4-3 și 2-1 cu Irlanda de Nord, 3-0 și 2-1 cu Grecia; turneul final: 0-0 cu Italia, 2-1 cu Elveția, 2-0 cu Chile, 0-1 cu Iugoslavia). 1966: locul 2 (preliminarii: 1-1 și 2-1 cu Irlanda de Nord, 5-0 și 6-0 cu Cipru; turneul final: 5-0 cu Elveția, 0-0 cu Argentina, 2-1 cu Spania, 4-0 cu Uruguay, 2-1 cu U.R.S.S., 2-4 cu Anglia). 1970: calificat pentru turneul final (1-0 și 12-0 cu Cipru, 1-1 și 3-2 cu Scoția, 2-0 și 1-0 cu Austria).

SUEDIA — ROMÂNIA 1-0... LA SORȚI

Care a fost mecanismul tragerii la sorți a grupelor turneului final C. M.? Cum a ajuns echipa României în „lotul patru” de echipe, pe ce criterii? Deși de la 10 ianuarie au trecut altele zile și comentariile s-au stins, considerăm interesant să redăm criteriile stabilite de comitetul de organizare cu o zi înainte de festivitatea de la Ciudad de Mexico. Ele au apărut într-un comunicat oficial publicat de buletinul forului internațional („F.I.F.A. NEWS”), din care redăm mai jos, mai mult ca valoare documentară, criteriile fixate pentru tragerea la sorți.

● formarea unei GRUPE AMERICANO-LATINE cuprinzînd pe: Mexic, Brazilia, Peru și Uruguay ● formarea unei GRUPE EUROPENE cu: Anglia, R. F. a Germaniei, U.R.S.S. și Italia ● determinarea prin tragere la sorți dacă Suedia sau România să facă parte din a doua grupă europeană (rezultatul sorților: Suedia) ● formarea unei a doua grupe europene cu: Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia și Suedia ● alcătuirea unei grupe cu celelalte țări: Israel, Maroc, România și Salvador ● tragerea la sorți în așa fel încît din fiecare lot de echipe să fie atribuită o echipă grupei 1 și, așa mai departe, celorlalte grupe ● atribuirea de numere echipelor din fiecare grupă prin tragere la sorți înainte ca numele lor să fie scoase din urne ● atribuirea nr. 2 din grupa I echipei Mexicului și nr. 10 din grupa III echipei Angliei, pentru ca aceste echipe să dispute meciul inaugural precum și ultimul din grupa respectivă.

Cum se vede, sorții ne-au trimis în lotul 4 de echipe și tot el, mai tîrziu, în cea mai puternică grupă a turneului final!

Șederea echipei naționale de fotbal a Bulgariei la baza de altitudine Belmeken (1900 metri) a fost utilă nu numai din punct de vedere al antrenamentului, ci și din punct de vedere al cercetărilor medicale întreprinse cu acest prilej.

Am vorbit cu doctorul Krastev, unul din specialiștii bulgari în materia de adaptare la altitudine. El a fost de cîteva ori în Mexic, cunoaște bine condițiile de acolo și a lucrat pentru acclimatiza-

este plasat în condiții speciale de rarefiere a oxigenului, ajungîndu-se pînă la condiții similare altitudinii de 7000 metri. I se studiază reacțiile musculare, ale inimii, ale nervilor, ceea ce este deosebit de important pentru condițiile concrete din Mexic. În ziua de 5 februarie, lotul național a părăsit fără îndreptîndu-se spre Mizeonov. Fac parte din lot: Mizeonov, Filipov, Salamanov, I. Dimitrov, Pennev, Jeevov, Gaganelov, Iankimov, Bonev, Asparuhov, Dermengev, Gaidarski,

rie, după care vor reveni în țară. În presa bulgară au apărut unele articole în legătură cu jocurile în Peru, considerîndu-se că e o greșală să se meargă într-o țară cu care sîntem în grupă. În general, se consideră aici că lupta pentru locul secund se va da între Bulgaria și Peru, pentru că echipa R. F. a Germaniei este mare favorită ar Marocului nu i se acordă șanse. Echipa Perului și faimosul său antrenor, Didi, au fost prezentate cu lux de amănunte de presă dar curîvi

„DESTUL CU APA LA MOARĂ DATĂ PERULUI!” SCRIE PRESA BULGARĂ

rea echipei Bulgariei, la turneul olimpic. Dr. Krastev mi-a spus, între altele: „Am remarcat, ca și alți specialiști, de altfel, că vechi boli sau traumatisme, care în mod normal se scotocesc vindecate, reactivează în condiții de altitudine. Din acest motiv, la Belmeken, am profitat de timp pentru a trata în profunzime afecțiunile și traumatismele mai vechi. În mod deosebit ne-am preocupat de tratarea cariilor dentare, care la altitudine pot da multe neplăceri. Un loc important l-a ocupat lucrul cu baro-camera. Jucătorii

Kolev, Jekov etc. Pînă la data de 15 februarie, cînd va avea loc meciul Bulgaria — Mexic, la Ciudad de Mexico, se vor face antrenamente în capitala mexicană. Acest prim meci, cu caracter oficial, va fi urmat (la 18 februarie) de un al doilea meci, de data aceasta cu caracter amical, pe stadionul din orașul Leon, unde se vor disputa meciurile grupei din care face parte Bulgaria. Fotbaliștii bulgari vor pleca apoi în Peru, pentru două meciuri la Lima, cu reprezentativă acestei țări, în zilele de 22 și 24 februa-

a apărut și o reacție, venită din partea ziarului „OTCESTVEN FRONT” care a publicat un grupaj de scrisori din partea unor cititori, sub titlul „Destul cu apa la moară dată Perului!”. Cititorii respectivi scriu că preamărirea acestei echipe nu este de natură a ridica moralul jucătorilor bulgari și dau ca exemplu atitudinea bine dozată a presei din România care a prezentat foarte bine poziția României în grupa de la Guadalupe, lăudă ce spune unul din cititorii ziarului: „Cu un realism bine dozat, presa română scrie că la

Cunoscutul internațional JEKOV, în plin antrenament, la Belmeken

C.M. nu există echipe dinamic învingătoare sau dinainte invinse, ceea ce e foarte adevărat. Cel care au eliminat Portugalia nu pot fi fără șanse. Dacă

Săfian NOIKOV

JUANITO
TRANSMITE

IASIN RAMINE CEL MAI BUN. Reprezentativa Uniunii Sovietice se află în turneu la Caracas (Venezuela) unde participă la un turneu alături de echipele Botafogo (Rio de Janeiro) și Spartak Trnava. În cursul unui interviu acordat presei venezueliene, antrenorul secund al reprezentativei, Stasov, a declarat: „Iasin este și actualmente cel mai bun portar al nostru. El nu dorește însă să mai participe la meciurile cu miză, de mare tensiune, ale Campionatului Mondial, rezervîndu-se numai pentru partidele de campionat cu Dinamo Moscova. Am înțeles justetea opiniei vechiului nostru internațional și i-am satisfăcut dorința. Sper ca Rudakov — declarat portarul nr. 1 al campionatului 1969 — să atingă clasa celebrului său predecesor”.

CONCURSUL TELEZIUNII MEXICANE. Direcția televiziunii mexicane a lansat o concurs pentru crearea unui imn al C.M. 1970: acesta ar urma să fie anunțat fiecărei transmisii de la marea întrecere fotbalistică. Concursul este deschis tuturor compozitorilor lumii.

IMPRUDENȚA LUI ZAGALLO. Celebru fost internațional brazilian Zagallo, actualmente antrenor al unui club din Rio de Janeiro, Botafogo, a participat, recent, la un turneu la Ciudad de Mexico. La sfîrșitul turneului el a criticat vehement arbitrii mexicani. Criticile lui Zagallo au atras riposta energică a președintelui Colegiului arbitrilor mexicani, Diego de Leo, care a reamintit antrenorului brazilian că statutul F.I.F.A. nu permite asemenea observații. Ziarele din Rio socotesc că Zagallo a făcut o imprudență care s-ar putea să coste... echipa Braziliei la C.M.

EXAMINATORII MÜLLER ȘI BECKENBAUER. La școala sportivă din Grünwald, localitate situată lângă München, internaționalii vest-germani Müller și Beckenbauer au încercat mingea cu care se va juca la mondiale. „Are o greutate ideală și se duce ca un obuz” a fost de părere „tunaru” Müller. În ceea ce îl privește pe Beckenbauer, acesta a opinat — că mingea este o combinație între baloanele de fabricație vest-germană și cele produse în Brazilia: nici prea dură, nici prea supla. „O mingie de calitate medie” a conchis internaționalul lui Bayern München.

LEV IAȘIN

CEL MAI BUN PORTAR DIN LUME (IV)

După ce am parcurs — în precedentele capitole — începuturile vieții sportive a lui Lev Iașin, precum și câteva dintre cele mai semnificative momente din activitatea sa pe planul marilor întreceri internaționale, încheiem — în numărul de față — spicuirile din interesanta biografie a faimosului fotbalist.

În cele ce urmează, portarul lui Dinamo Moscova (care a anunțat, recent, hotărârea de a începe un nou campionat cu echipa sa de club), face o serie de considerații asupra jocului portarului.

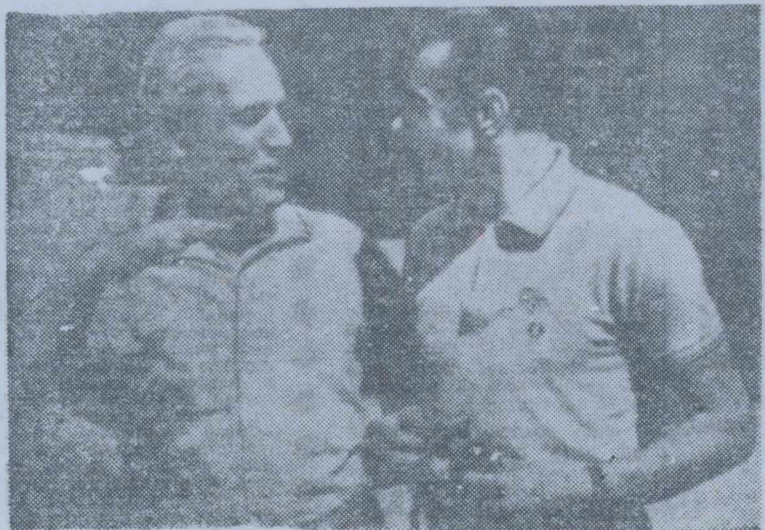
Cu prilejul banchetului, care a avut loc la închiderea campionatului mondial din Anglia, Lev Iașin n-a fost uitat de către organizatori. I s-a făcut un cadou frumos, mai ales că avea să sărbătorească, în curând, cea de a 37-a aniversare a zilei de naștere. În fața jucătorilor, oficialilor și invitaților de onoare, prezenți la banchet, Lev Iașin a fost declarat cel mai bun portar al C.M. din Anglia. Această recunoaștere era cu atât mai semnificativă, cu cât comportarea celorlalți portari, cum ar fi fost: Banks (Anglia), Mazurkiewicz (Uruguay), Iribar (Spania), Gilmar (Brazilia), Albertosi (Italia), nu era mai prejos.

În încheiere, să ne oprim puțin asupra stilului său de a apăra.

Cu prilejul meciului Argentina — U.R.S.S., disputat în anul 1961 la Buenos Aires, stilul de a apăra al lui Iașin, cu ieșirile sale temerare până dincolo de linia de 16 m, a constituit o surpriză șocantă pentru spectatorii aflați

proprie. El crede că stilul portarului ar trebui să se adapteze la schimbările jocului în timp. Prin schimbarea tacticii de joc, în fotbalul modern s-a redus și raza de acțiune a portarului, implicit și ieșirile, deoarece în noua concepție de joc, în mod practic au dispărut pasele lungi. Atacantul nu-și mai desfășoară jocul în prima linie, așa cum făceau în trecut, ci încearcă să ajungă la poarta adversă de la mijlocul terenului prin dribling, pase scurte și un-doiuri. Aceasta înseamnă, că jocul nu mai este practicat în linie dreaptă.

Astăzi, portarul trebuie să vină cit mai repede în ajutorul fundașilor, cind situația o cere. De aceea, ieșirile lui Iașin — departe, în timp — care, cindva, i-au adus faimă, iar astăzi au intrat în domeniul legendei — din motivele amintite mai sus, aparțin trecutului. Ținând seama de noua concepție de joc, și portarul echipei sovietice a fost nevoit, ca la

Doi mari portari, din două generații diferite: cehoslovacul V. PLANICKA și sovieticul L. IAȘIN

în tribune. Președintele federației argentinene de fotbal, Colombo, a fost de-a dreptul surprins și fârfă ca să se mai poată controla, a început să strige: „Ce face asta? Ce, a înnebunit?” Cînd Iașin a mai avut cîteva intervenții de acest gen, președintele Colombo a exclamat: „Greșilele acestuia o să-l coste scump”. Cum însă Iașin continua să se aventureze la marginea careului de 16 m de cîte ori situația o cerea, președintele s-a convins că aceste ieșiri nu denotau superficialitate și risc, ci făceau parte din concepția de joc a portarului sovietic. Colombo a aplaudat toate intervențiile portarului, iar după meci a declarat: „Un asemenea spectacol nu am văzut încă. Acest Iașin este magnific! Ieșirile lui din poartă, despre care s-a vorbit atât de mult în lumea fotbalului, nu constituiau un joc al hazardului, ci făceau parte din stilul și tactica sa de joc”.

În ultimii ani, însă, Iașin și-a schimbat stilul. „Eaptil că mi-am schimbat stilul și nu mai părăsesc poarta, nu constituie un capriciu al meu, ci o necesitate. Este rezultatul schimbărilor survenite în ceea ce privește sistemul de joc aplicat în prezent, față de cel aplicat cu ani în urmă — a declarat el. „Întrucît, la ora actuală, în fața portarului acționează o apărare aglomerată, întărită cu «măturătorul», portarul este absolvit de sarcina din trecut — de a îndeplini, pînă la un anumit punct — rolul acestuia. Ieșirile mele, atât de discutate cîndva, nu erau, de fapt, altceva, decît rezolvarea sarcinilor care revin, la ora actuală, «măturătorului»”.

Si Iașin continuă observațiile sale: „Dacă astăzi cineva susține, că în fotbalul modern, cu sistemul său defensiv, «de betonare», s-a schimbat așezarea inițială pentru 10 din cele 11 posturi din echipă (cu excepția portarului), trebuie să spunem că acest fapt nu corespunde realității. De fapt, s-a schimbat și sarcina celui de al 11-lea jucător, portarul. Astăzi, portarul care vrea să facă parte din elita jucătorilor pe acest post, dacă nu poate să respingă gutul sau să intre în posesia balonului, trebuie să participe direct la joc — și asta mult mai des decît în frumoasele timpuri de odinioară. Despre situația actuală a fotbalului mondial, Iașin are o părere

C.M. din Anglia, să renunțe la vechile deprinderi și să efectueze ieșiri scurte și oportune. Iașin este de părere că ieșirile din poartă (față de anul 1952, cînd și-a început cariera), s-au schimbat radical și adaugă că, în fotbalul modern, portarul nu-i mai rămîne timp să judece, iar atunci cînd părăsește poarta, trebuie s-o facă mai mult instinctiv.

Este cunoscut, de asemenea, specialitatea lui Iașin de a-și dirija, în timpul jocului, coechipierii. Acest lucru nu denotă nervozitate, așa cum se întîmplă cu alți portari, care o fac numai cînd îi amenință pericolul. Prin aceasta, Iașin urmărește cu totul alt scop. Să intuască, de pe locul unde se află, și care îi permite o privire de ansamblu a întregului cîmp de joc, intențiile sau acțiunile adversarului și să atragă atenția coechipierilor.

„În timpul jocurilor din cadrul C.M. din Anglia — remarcă Iașin — nu era ușor să-ți dirijezi coechipierii prin strigăte. În decursul partidei, tensiunea nervoasă creștea nu numai la jucători, ci, înainte de toate, la spectatori, care strigau așa de tare, încît, de multe ori, jucătorii din teren nu-și auzeau propriile cuvinte. Spectatorii fanatici își încurajau echipa favorită de-a lungul întregii partide. Cînd jucătorul care era în posesia balonului se apropia de poarta adversă, strigătele se transformau în urlete, astfel că orice intervenție vocală a portarului, pentru a atrage atenția sau a chema fundașul, devenea inutilă”.

La început s-a crezut că Iașin își va încheia activitatea competițională după turneul final al C.M. din Anglia sau următoarele meciuri internaționale ale echipei U.R.S.S. Dar n-a fost așa. La întrebarea care i s-a pus, cu prilejul celui de al 80-lea meci internațional, Iașin a răspuns: „Într-o vreme foarte mult fotbalul cărdea t-am închinat toată viața. De aceea voi încerca să joc atît timp cît am să simt că echipa are nevoie de mine”. Iată de ce, acest mare portar, nu și-a încheiat încă activitatea sportivă activă.

— Sfișit —

Traducere de V. BENKOVSKI (după revista „GOL” din Praga)

UEFA. ȘI-A DESEMNET ARBITRII PE ANUL 1970

Începînd din acest an, arbitrii jocurilor din cadrul „Cupei campionilor europeni” și „Cupei cupelor” sînt delegați NOMINAL de către comisia de arbitri UEFA, spre deosebire de anii trecuți cînd erau desemnați TARILE arbitrilor, iar federațiile respective trebuiau să delege nominal și să anunțe forul european, în felul acesta a procedat cu jocurile din „sferturile de finală” ale celor două cupe și va continua cu această practică și în viitor.

De ce a ajuns UEFA la această măsură? Pentru a asigura meciurilor arbitraje din cele mai bune, garantînd normala lor desfășurare. În acest scop, UEFA a cerut federațiilor afiliate să-i desemneze pe cei mai buni trei arbitri din lista de 7, comunicată, anual, la F.I.F.A. Nu s-a mulțumit însă, numai cu atît. Forul european a urmărit, prin observatori proprii, pe acești arbitri cu prilejul unor întîlniri internaționale pentru a se convinge de valoarea lor și în final a alcătuit o listă, pe care o redăm mai jos, din care delegă la jocurile de cupă. Criteriile după care se ghidează la delegări sînt următoarele:

1) capacitatea arbitrului, verificată de observatori;

2) evitarea situației ca un arbitru să conducă în același sezon și în aceeași cupă de două ori aceeași echipă;

3) un arbitru să nu conducă — pe cît posibil — meciul unei echipe care a eliminat o formație din țara arbitrului.

Și acum, iată lista pe 1970 a arbitrilor aflați în evidența UEFA:

ALBANIA: Gruda, Kotherja, Prelja. ANGLIA: Finney, Howley. AUSTRIA: Linemayer, Marshall, Schiller. BELGIA: Hannet, Loraux, Schaui. ROMANIA: Nițescu, Rădulescu, Răinea. BULGARIA: Becirov, Gherov, Ruseev. CIPRU: Kuriakides, Kiriakides, Xanthoulis. DANEMARCA: Michaelson, Rasmussen. SCOȚIA: Anderson, Mullar, Pareson. SPANIA: Ortiz de Mendibil, Pintado Viu. FINLANDA: Beijar, Hirviniemi, Koskinen. FRANȚA: Helies, Kitabdjian, Machin. GRECIA: Timoleon, Michas, Vamvakopoulos. UNGARIA: Biroczy, Ennsberger, Zsolt. IRLANDA: Barrett, Carpenter, O'Neil. IRLANDA DE NORD: Adair, Lawther, Wright. ISLANDA: Haraldsson, Petersson, Sigurdsson. ITALIA: Francescon, Lo Bello, Sbardella. LUXEMBURG: Colling, Quevedville, Zimes. MALTA: Bonett, Naudi, Lentini. NORVEGIA: Pebert, Rood, Surevaag. OLANDA: Boogaerts, Dorpmans, Van Ravens. TARA GALILOR: Calaghan, Iorweth. POLONIA: Ekstajn, Piotrowicz, Srodecki. PORTUGALIA: Campos, Santos Letie, Ribeiro. E.D. GERMANIA: Gloeckner, Manning, Riedel. R.F. A GERMANIE: Ott, Schulenburg, Weyland. SUECIA: Bostrom, Liedberg, Loow. ELVEȚIA: Bucheli, Droz, Scheurer. CECOSLOVACIA: Krnavek, Smejkal, Spotak. TURCIA: Basar, Dilek, Sener. U.R.S.S. Bahramov, Kazakov, Krausvili. IUGOSLAVIA: Cikanak Gugulovici, Jakse.

„CUPPA LIBERTADORES DE AMERICA”, LA O NOUĂ EDIȚIE

Este pe cale de a lua startul o nouă ediție, a 11-a, a Cupei „Libertadores de America” corespondența „Cupei campionilor europeni”.

Așa cum a declarat de curînd peruvianul Teofilo Salinas, președintele confederației sud-americane de fotbal, la această ediție vor lua parte echipele reprezentante a nouă țări și anume: Bocca Juniors și River Plata sau San Lorenzo de Almagro (Argentina), Nacional și Penarol (Uruguay), Olimpia și Guarani (Paraguay), Millionarios și Deportivo Cali (Columbia), Universitario-Quito și Ancas (Ecuador), Universitario (Peru) și o a doua echipă peruviană nedeseșnată încă. Rămîn a-și anunța echipele de care vor fi reprezentate, Brazilia, Chile și Bolivia. Venezuela a anunțat că nu va participa din cauza gravei crize care străbate fotbalul din această țară, criză generată de tot mai dese și mai asprele dispute dintre federație și cluburile profesioniste.

Ca participant din oficiu — fiind ultima ciștigătoare a competiției — găsım pe Estudiantes la Plata, astfel că Argentina este singura țară reprezentată de trei echipe. De altfel, conform regulamentului, Estudiantes va intra direct în semifinale. Surprinde de asemenea participarea

Braziliei care, în acești ultimi ani, a boicotat competiția ca urmare a neaderării la formula ei de disputare (cîte două echipe de fiecare țară). Dar nu numai în Venezuela a existat o criză a fotbalului, ci și în Uruguay și a opus pe cei doi mari — Penarol și Nacional — restului echipelor mai mici, care au condiționat participarea celor două echipe la „Cupa Libertadores” de anumite avantaje pe care, pînă la urmă, le-au obținut (este vorba de cedarea a 20 la sută din încasările făcute de Penarol și Nacional la această competiție și care se vor împărți între „cei mici”, de renunțarea la retrogradare în campionatul din acest an etc.).

Unde nu se ridică nici un fel de problemă, de nici un ordin, este în Argentina, unde cele trei echipe se pot dedica în întregime acestei competiții, neavînd griji cu... campionatul mondial. Avînd deci trei echipe care îi va apăra prestigiul (așa de sfîfonat) fiindu-le cont că una dintre ele, Estudiantes, va intra în focul luptei, direct în semifinale, se pare că cel de-al 11-lea învingător al „Cupei Libertadores” îl va furniza tot Argentina. Pentru că, este bine de știut, pe ultimii trei, Racing în 1967 și Estudiantes în 1968 și 1969 tot ea i-a furnizat.

REAL MADRID PE TOBOGAN ?

Că Real Madrid a pierdut în fața lui Atletico Bilbao, această nouă stea a fotbalului spaniol nu-i, sigur, o dramă. Dar că Real Madrid a pierdut cu 0-5 această întîlnire, ei bine, în această situație lucrurile încep să devină grave. Comentarii europeni urmăresc situația acestui club faimos care trece printr-o criză tot mai accentuată. Semnalele de alarmă au fost date de extrem de ușoarele eliminări ale madrilenilor din „Cupa campionilor europeni”. Mai cu seamă aceea înregistrată în actuala ediție, din partea lui Standard — victorioasă și la Liège și la Madrid — a îngîdurat foarte mult fața lui Munoz, antrenorul care a efectuat „marea remaniere” a echipei Realului și se bucură de toată încrederea — cel puțin așa o afirmă un comunicat al clubului — oomitetului director. Campionatul, pe care Gento și co-

echipierii lui îl dominau — în ciuda eșecurilor din competiția continentală — începe însă să devină și el un motiv de chinuri și panici. Este greu de crezut că descumpanța formație a Realului, va

Antrenorul Munoz socotește că „reechilibrarea poate fi făcută cu forțe proprii”. El se gîndește la o nouă trecere în revistă a sutelor de foarte tineri jucători pe care clubul îl are în secțiile de juniori din diverse orașe spre a mai recruta un grup de forțe proaspete. Dar, pe de altă, se anunță că nu-i exclus ca clubul spaniol să abandoneze atitudinea sa de excludere a jucătorilor străini. Boniperti, directorul tehnic al lui Juventus, dezvăluie că se duc tratative pentru trecerea suedezului Magnusson — jucător aparținînd clubului din Torino — la Real. Se vorbește chiar și despre o eventuală apariție a lui Eusebio la Madrid. Rămîne să vedem ce ne va mai oferi campionatul, ca indicații asupra caminului Real. E cel mai sigur teren de observații asupra comportării pacientului madrilen...

● MUNOZ ÎNCEARCĂ REECHILIBRAREA SITUAȚIEI ● CAMPANIE DE TRANSFERĂRI SUSTINUTĂ

fi capabilă să mai realizeze ceva în fața ofensivei dezlanțuită de cele două „alergătoare în mare dispoziție” — Atletico Madrid și Atletico Bilbao. Ne aflăm în fața unei intrări pe tobogan a echipei care are șase trofee ale campionilor europeni la activul său? Se înregistrează un nou „fenomen internazionale”?

Carnet extern

BRAZILIENII O SPUN !...

Feste afirmațiile foarte incurajatoare, peste festivitățile de toate genurile, peste schimbările de formule ale reprezentativei anunțate aproape săptămînal de Saldanha, peste mărirea — pînă la proporții de neerezut a stagiului de pregătire din Mexic — deci peste toate aceste vești optimiste din fotbalul brazilian, iată — își face loc — și una mai puțin veselă. E observația unuia dintre cei mai competenți comentatori din țara fotbalului fierbînt, Alain Fontan, de ani și ani principalul corespondent al revistei „France Football” pentru Brazilia care notează, printre altele, în amănunțite publicății:

„Astăzi fotbalul brazilian trebuie să se bată cu toate forțele ca să învinge (n.n. — echipele europene). Si nu întodeauna victoria înecunează eforturile. Am verificat această realitate și cu ocazia venirii lui Sparta Praga și a selecționatelor române. Opuse lui Cruzeiro și lui Atletico, în cursul Turneului de la Belo Horizonte, aceste două echipe — după o primă perioadă de adaptare a dominat pe brazilieni. Si nu era vorba de niște fotbalști brazilieni oarecare, ci de formații mîndre parte dintre primele 12 echipe ale Braziliei. Deci, după ce au fost bătute vineri seara și au plătit tributul înmărmurării, cehoslovaci și români s-au impus în continuare cu eleganță. Mult mai prezente și mai decise, coechipierii lui Dobrin n-au apărut nicodată în perioadă în fața lui Atletico și a sa fantastică „torada” (n.n. — „galeria” echipei „Atletico”). Dumitracu (n.n. autorul îl confundă cu Neagu), cu spatele întors la poartă, a marcat cu capul, cu siguranță cel mai frumos gol văzut în Brazilia în 1970. Minima diferență de scor nu reflectă, de altfel, deosebirea de ritm observată între cele două echipe”.

Mogile ziaristului brazilian nu sînt gratuite pentru că ele urmăresc nu politicele față de niște oaspeți ci tocmai dovedirea, pe baza unor reale constatări, a anului diferențelor, existente cu ani în urmă, între echipele braziliene și cele de pe vechiul continent. Autorul mai face de altfel cîteva considerații de ordin tactic, demonstrînd că echipele europene — exemplele sînt oferite tot din evoluțiile jucătorilor cehoslovaci și români la Belo Horizonte — demonstrează o excelentă știință a ocupării întregii suprafețe de joc.

Aceste observații incurajatoare pentru fotbalul românesc sînt cu atît mai prețioase cu cît vin din partea unor comentatori din țara cu un fotbal care nu mai are sevele de prezentări, din partea unor vîitori adversari ai selecționatelor noastre la C. M. Așteptăm cu interes continuarea turneului triolilor care — după jocul de luni de la Lima — se reîntoar sub „jupa” comentatorilor brazilieni. În marele centru al fotbalului american, Rio de Janeiro.

— ef. i. —

IDOLUL COPIILOR

Unul din cei mai populari fotbalisti vest-germani este atacantul Ginter Netzer de la Borussia Mönchengladbach. El a devenit idolul copiilor. Unde apare el, imediat este inconjurat de un cird de copii. De multe ori, cind are timp liber, Netzer vine singur in mijlocul lor, pe un teren improvizat pe strada sau intr-un parc.

INCORIGIBILUL BEST

Pe Best, nu l-a prea speriat faptul că a pierdut procesul cu daneza Eva Haraldsted, căreia i-a promis că se căsătorește cu ea, pentru că, mai târziu, să nu-și respecte promisiunea. Best nu și-a pierdut nici buna dispoziție, cum se vede din această fotografie care-l înfățișează în mijlocul unei echipe feminine. „Fotbalistul-beatle” de la Manchester United face o demonstrație de jonglerie cu balonul, urmărit cu vădita plăcere de jucătoare...

Refractar pînă de curînd oricărei colaborări cu alte federații internaționale, forul suprem fotbalistic mondial F.I.F.A. a hotărît să renunțe la poziția sa și de puțin timp se numără printre membrii adunării generale ai acestor federații.

extern MAGAZIN extern

O ÎNTILNIRE RECONFORTANTĂ

Doi vechi prieteni se întîlnesc în condiții pe care le-ar fi dorit cu totul altfel: fosta vedetă a „squadrei azzurra” Meazza, și unul din cei mai mari portari ai tuturor timpurilor, spaniolul Zamora. După cum scriam într-un număr precedent, Zamora s-a îmbolnăvit și a fost internat în spital, unde — cum se vede din fotografie — l-a făcut o vizită Meazza. Bucuria revederii l-a făcut pe Zamora să-și uite suferința.

CE-I CU GREAVES ?

„Marele adversar” al lui Ramsey, Jimmy Greaves, pare că trece printr-o perioadă neagră și la clubul său. Lipsa de randament l-a determinat pe antrenorul Bill Nicholson, managerul lui Tottenham, să-l treacă pe tușe. Într-adevăr, dacă în sezonul 1968-69, Greaves a marcat 27 de goluri, ocupînd primul loc în clasamentul golgeterilor, acum el nu a realizat de cît 11 și de șase săptămîni n-a mai înscris.

Marii lui admiratori se întreabă, cu spaimă, dacă n-a sosit sfîrșitul carierei acestui cunoscut internațional (57 selecționări în prima echipă a Angliei), denumit „bombardierul” (peste 300 de goluri marcate sub culorile lui Tottenham). Poate că, tocmai presimțind acest final, Greaves dedică tot mai multe ore profesiei sale; el este director într-o mare întreprindere de transporturi.

MOARTEA UNEI MASCOTE...

Echipa franceză U.S. Brignogan — Plages, din districtul Finistère-Nord avea ca mascotă un cocoș pe care l-a numit Amedeu. Și echipei îi mergea totul bine. Pînă într-o zi cînd Amedeu a murit. De atunci jucătorii formației U. S. Brignogan n-au mai avut prilejul să cînte după meciuri: pierdeau mereu. Ca totuși, să mai cînte, ei au început să caute un alt cocoș...

CIT DUREAZĂ UN MECI DE FOTBAL ?

Organul federației engleze de fotbal, „Football Association News”, a publicat într-unul din ultimele șale numere, rezultatul unei anchete care a avut ca scop stabilirea timpului efectiv jucat într-un meci și care a fost efectuată alături de meciuri de campionat, cît și la cele de cupă. Ancheta a stabilit următoarele: durata medie efectivă a unui partide este de 56-66 minute; cel mai mic număr de intreruperi, 30, s-a înregistrat în finala „Cupei Angliei”, cel mai mare număr de intreruperi, 132, într-un meci de campionat din prima ligă. Ancheta a mai stabilit că, pentru repunerile de la margine, se pierd în medie 9 secunde, pentru o lovitură liberă 16 secunde, pentru o repunere de la poartă 17 secunde, pentru executarea unui corner 19 secunde, iar pentru reluarea jocului după înscrierea unui gol, 32 secunde etc. Concluzia acestei anchete a fost că timpul efectiv de joc este prea redus și de aceea, majoritatea tehnicienilor englezi interogați au fost de părere că și în fotbal, la fel ca la baschet sau polo pe apă, timpul efectiv de joc trebuie să fie... 90 minute, lucru pentru care este absolut necesară folosirea unui cronometru.

SEZON NEGRU PENTRU TORRES

Gravele incidente petrecute la meciul Benfica — Belenenses continuă să fie în centrul atenției opiniei fotbalistice portugheze. Biroul federal a discutat măsurile de sancționare a vinovaților. Pedepsa cea mai gravă — șase etape suspendare — a fost dată lui Torres, eliminat pentru lovirea unui adversar. Biroul federal a retras definitiv internaționalului portughez dreptul de a mai fi căpitan al echipei Benfica.

Ziarele comentează că sezonul 1969/70 a fost cu adevărat negru pentru Torres. Aceasta este a treia sancțiune pe care el o primește (primele două au fost mult mai ușoare — cîte o etapă suspendare); forma slabă a dus și la scoaterea înaltului centru atacant din lotul reprezentativ. „Dacă mai adăugăm cele două accidentări suferite în partide de campionat de către Torres, ajungem la concluzia că el n-a avut deloc un sezon fericit” — conchide ziarul „Bola” care adaugă informația că internaționalul lui Benfica a cerut ca — pentru perioada cit este suspendat — să facă antrenamente și să conducă în același timp pregătirea uneia dintre echipele de juniori ale clubului.

● Bert Trautmann, al cărui contract de antrenor cu echipa vest-germană Opel Rüsselsheim a expirat, a anunțat că va abandona orice activitate sportivă. Cariera lui de jucător a fost dintre cele mai curioase: un modest portar înainte de cel de al doilea război mondial, el a fost doborît împreună cu avionul pe care-l pilota de asupra Londrei și făcut prizonier. La sfîrșitul războiului a rămas în Anglia și, în scurt timp, apărînd buturile lui Tottenham și, mai târziu, pe ale lui Manchester City, a ajuns unul dintre cei mai buni portari din Anglia. A abandonat activitatea competițională de numai cîțiva ani.

● Uwe Bonander, portarul echipei de amatori vest-germană S.S.C. Südwest se afla internat într-un spital în stare de comă de aproape două luni de zile. El a fost accidentat în cursul unui meci de campionat și de atunci nu și-a mai revenit, fiind hrănit pe cale artificială.

● Internaționalul brazilian Jairzinho este într-un acut dezacord cu clubul său Botafogo, cu care nu înțelege să prelungească contractul avînd dreptul la satisfacerea pretențiilor sale materiale pe care le pretinde mult majorate în urma convocării sale în lotul pentru C.M.

● Pentru că în cursul meciului Viaplana-Pinzon din campionatul Spaniei, arbitrul înfîlîrit — Calderon Campos — a acordat primei echipe un gol marcat din ofsaid, portarul lui Binzon, Jose Espejo, s-a repezit la arbitru și... l-a mușcat de degetul care arăta că mingea trebuie repusă la centru.

● Este mai mult ca sigur că echipa franceză F.C. Rouen va beneficia în curînd de serviciile internaționalilor Lamza (Dinamo Zagreb) și Jelinek (Dukla Praga) care de altfel au și fost încercați cu succes într-un meci amical cu formația belgiană La Gantoise.

VICTORIE !...

Poate instantaneul nici nu mai are nevoie de explicație... Antrenorul Puricelli (dreapta) — unul și același cu celebrul fost internațional — își manifestă bucuria pentru victoria echipei lui, Lanerossi Vicenza. Președintele clubului împărtășește — mai este cazul s-o spunem? — aceleași sentimente. Dar, alături, pe banca învinșilor ce-o fi ?

INVAZIE DE ANTRENORI ENGLEZI...

...în Spania. După Vic Buckingham, devenit director tehnic al lui F. C. Barcelona, sîntă că un alt antrenor din insulă este contractat de cluburi spaniole: cunoscutul Tommy Docherty. La cîntă ore după ce era demis de către conducerea clubului Aston Villa, el era vizitat de un reprezentant al lui F. C. Sevilla și semna un contract pe doi ani. Intrăbat ce crede despre această aglomerație de tehnicieni englezi în fotbalul spaniol, antrenorul Carls — de la Gijon (lider al diviziei secunde și virtuos promovată în prima divizie) a declarat: „Ce să facem ? Trebuie să învățăm... limba engleză”.

Fiindcă am amînit de antrenori englezi din Spania, să vă povestim o întîmplare cu Buckingham, cel pomenit mai sus: spre surprinderea tuturor el a numit căpitan de echipă la F. C. Barcelona pe el mai nedisciplinat jucător al echipei, pe cel mai vertăreț și mai trăschieț, pe Eladio. Miracol! Eladio a devenit cel mai cîmînt, mai corect și mai precurat de ordine, din echipa cînd a preluat banderola de căpitan...

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL 1) Celebru fotbalist de la Real Madrid, considerat, ani la rînd, cel mai complex jucător de pe continent (2 cuv) — Jucător la „U” Cluj, a îmbrăcat maioul tricolor pe Wembley, într-o memorabilă zi de iarnă. 2) Helenio Herrera îl considera „piesa nr. 1 a lui Inter” — Coordonatorul echipei portugheze la C.M. 1966 din Anglia. 3)... Welles, actor, regizor și scenarist american — Fotbalistul nr. 1 al Italiei pe 1969 — Apucă. 4) Aidoma — Coordonatorul echipei de aur a Braziliei — Totalitatea țării.

rilor sau popoarelor de religie mahomedană. 5) În prestigioasă triplă cu Pelé și Didi — Mașina de tracat. 6) Oprea Vlase — Terra... insulă canadiană — „Tratament” de înviorare aplicat fotbalistilor. 7) Renumit jucător argentinian care a activat mult timp în Italia; temperamentul său vulcanic l-a atras numeroase suspendări — Apărător de hază al naționalei noastre — Așezare rurală. 8) Numele a 2 frați din epoca de aur a C.C.A.-ului — În cîntecele de leagăn — Osie ! 9) Renumit portar din soccerul austriac —

Mijlocas la Milan — Partener al lui Pelé la Santos. 10) Insulă japoneză — Cu (epi. 11) Pe ultimele trepte ale vieții — Orificiu nazal — Deasupra — Curelușe. 12) Ozon, în prima repriză — Portar al naționalei iugoslave (ortografia originală). 13) Apărător la Milan — Lovitură — Înțînire fotbalistică. 14) Atacant din echipa portugheză Academică — Înaintaș din lotul brazilian.

VERTICAL 1) Cu solzi — Renumit portar spaniol. 2) Severe — Cele medicale sînt obligatorii și pentru așii fotbalului — Golgeterul absolut al României. 3) „Marele Lev”, vestitul portar sovietic — Demifondist român — Liniște ! 4) Resturi de semînte rămase după extragerea uleiului — Funda al naționalei Cehoslovaciei, finalista la C.M. din Chile — Paulo, stat în Brazilia în care activează echipa lui Pelé. 5) Se referă la obraz — Unul dintre veteranii fotbalului sovietic — Ten ! 6) Emil Zaharia — Unul dintre cei mai valoroși portari ai naționalei noastre, supranumit „Il dio” — Înapoi. 7) Jucător la Cagliari, a avut o contribuție însemnată la calificarea Italiei la turneul final din Mexic — „...” din joc” (Ofsaid) 8) Aeră — Celebru atlet american din trecut. 9) Sad, orașul Voivodinei, echipă care a dat numeroși jucători valoroși naționalei — Succesorul lui Gilmăr în poarta Braziliei — Complet. 10) Indemn pentru toreadori — Lipsit de originalitate — Stație cu carburanți și lubrifianti. 11) Interesul stîrnit de campionatele mondiale de fotbal — Puțin. 12) A apărut fulgerător pe firmamentul stelelor fotbalului italian, marcînd un gol decisiv în finala ultimei Cupe a Europei — Pronume. 13) Time ! — Compartiment într-o sală de spectacole — Substantiv care are aceeași formă pentru desemnarea ambelor sexe. 14) Lac artificial — Fost portar al Rapidului — Constantinescu Horia. 15) Unul din principalii realizatori ai calificării Cehoslovaciei pentru turneul final din Mexic — Celebra „Parlă din Mozambique”, activînd pe meleagurile portugheze.

carei Italiei la turneul final din Mexic — „...” din joc” (Ofsaid) 8) Aeră — Celebru atlet american din trecut. 9) Sad, orașul Voivodinei, echipă care a dat numeroși jucători valoroși naționalei — Succesorul lui Gilmăr în poarta Braziliei — Complet. 10) Indemn pentru toreadori — Lipsit de originalitate — Stație cu carburanți și lubrifianti. 11) Interesul stîrnit de campionatele mondiale de fotbal — Puțin. 12) A apărut fulgerător pe firmamentul stelelor fotbalului italian, marcînd un gol decisiv în finala ultimei Cupe a Europei — Pronume. 13) Time ! — Compartiment într-o sală de spectacole — Substantiv care are aceeași formă pentru desemnarea ambelor sexe. 14) Lac artificial — Fost portar al Rapidului — Constantinescu Horia. 15) Unul din principalii realizatori ai calificării Cehoslovaciei pentru turneul final din Mexic — Celebra „Parlă din Mozambique”, activînd pe meleagurile portugheze.

EMIL LUNGU
București

DEZLEGAREA CAREULUI DIN Nr. 103

ORIZONTAL: 1) Anglia — Milan. 2) Curitiba — Oja. 3) Cremă — Rm — At. 4) R — Malta — Saxa. 5) Ali — Inzell — L. 6) Iolă — Idoli. 7) G. B. — E — Alu — Est. 8) Revelli — Inco. 9) Ere — Etapă — Ar. 10) Coruna — Inter. 11) I — Dejine — Ele 12) Atena — Stil — S.

FOTBAL

REVISTA SAPTAMINALĂ
Redacția și ad-tia : București, Bd. Mărăștii 26,
sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Lovaci, Gh. Dumitrescu, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactori șefi), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Dumitru Tomescu, Ștefan Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceo

ECHIPA ROMÂNIEI EGALATĂ CU DIFICULTATE
DE NAȚIONALĂ PERUVIANĂ

LIMA: PERU — ROMANIA
1-1 (0-1)
Au marcat: Lucescu (min. 27) și Cubillas (min. 56).
35.000 spectatori.
Arbitru: Orozco (Peru).
PERU: Sartor — Campos, Gonzales, Chumpitaz, Salinas — Castaneda (min. 46: Solada), Cruzado — Baylon (min. 71: Zegarra), Leon, Cubillas, Gallardo.
ROMANIA: Răducanu 7 — Sătmăreanu 8 (iese, levit, în min. 81 și este înlocuit cu Dumitru, apoi min. 87: Lupescu), Hălmăgeanu 8, Dinu 8, Mocanu 8 — Dumitru 8 (min. 81: Domide), Nunweiler VI 7 — Neagu 7, Dobrin 8, Dumitrache 6, Lucescu 8 (min. 87: Domide).

LIMA, 10 (prin telefon). — Am așteptat cu vădită curiozitate și nerăbdare, în același timp acest meci Peru — România, reeditat — în cu totul alte condiții, firește — la 40 de ani de la prima sa ediție. Vă amintiți, desigur, că la primul campionat mondial, organizat în Uruguay, România și Peru s-au găsit în aceeași grupă (din care mai făcea parte și viitoarea campioană mondială, Uruguay) și că atunci Stanciu — Wetzler I — Vogl — Robe — Covaci — Barbu II — Rafinski etc., care alcătuiau o formație necunoscută pentru sud-americieni, au furnizat o surpriză câștigând cu 3-1.

De atunci n-am mai avut ocazia să-i întâlnim pe peruvieni, deci acum, în calitate de finalisti în Mexic, situație în care au ajuns datorită, în mare măsură, fostului internațional brazilian Didi. Despre el și noua echipă a Perului, care a eliminat în preliminarii pe Argentina, auzisem și citisem multelucruri bune și eram curios să le constat „de visu”.

AM CONDUS CU 1-0

A venit și meciul, care s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1-1, după ce la pauză echipa noastră conducea cu 1-0 și avea perspectiva unui frumos succes. În prima repriză, caurmă a unei superiorități evidente, noi am înscris un gol frumos în min. 27. Nunweiler VI a trimis o pasă precisă în adâncime, în careu advers. LUCESCU a fost prompt la întâlnire, a șutat scurt pe jos, în

dreapta porții, făcând inutilă intervenția lui Sartor: 1-0.

Egalarea a venit la reluare, după ce Dumitrache (lutt la 6 m de poartă!) și Lucescu, de două ori (min. 17 și min. 50, de la 10 m) au ratat ocazii bune. În min. 56, însă, peruvienii au reușit să obțină egalarea la un atac pe dreapta și beneficiind de o greșală a arbitrilor Orozco (Peru) — care a condus părtinitor — Leon i-a pasat lui Cubillas (aflat în poziție de ofsaid) și acesta a înscris de la 6 m: 1-1, scor cu care s-a încheiat partida.

CEL MAI BUN JOC
DIN TURNEU

Pentru acest meci, disputat luni seară, peruvienii au făcut pregătiri serioase. Antrenorul Didi a dorit să-și pună la încercare garnitura primă și de aceea în al doilea meci cu selecționata cehă (condusă de Vytlačil), care a avut loc sim-bătă, a folosit o formație secundă. În felul acesta s-a îngreunat și sarcina echipei noastre. Pentru noi însă, meciul a constituit un prilej de concluzii mai bune decât ale peruvienilor.

Între-adevăr, făcând o recapitulare a evoluțiilor jucătorilor noștri în cele patru meciuri susținute în Brazilia și comparându-le cu comportarea lor de aici, la Lima, ajung la concluzia că IMPOTRIVA PERULUI EI AU FĂCUT CEL MAI BUN JOC DIN ACEST TURNEU. În mod deosebit voi sublinia primele 60 de minute de joc când și-au etalat din plin calitățile, și-au impus jocul, dominând terenul și adversarul din față. Ceea ce a impus echipa noastră au fost organizarea bună a jocului și superioritatea tactică, imprimându-i o notă de accentuată personalitate. În mod contestabil, echipa noastră a jucat mai bine decât Peru, a atacat cu mult avânt, a fost mult mai periculoasă la poarta adver-

să, unde și-a creat ocazii numeroase de gol.

În acest meci, echipa peruviană a demonstrat calități excelente (ritm, forță, tehnică) și a avut un atac puternic. Asupra unui astfel de adversar s-a impus reprezentativa noastră. E drept, înainte de joc, fotbalistii români au manifestat îngrijorare și din cauza partenerului cu care urmau să se întreacă, dar și din cauza insomniei (majoritatea n-au putut dormi). Cu atât le-a fost, însă, mai mare satisfacția că au reușit, totuși, un joc excelent, în ciuda unor circumstanțe nefavorabile.

SCHIMBARE DE JOC

Este foarte important de subliniat, din acest punct de vedere, că în partida cu Peru echipa a abandonat acel joc economicos, de temporizare, și a trecut la unul mai incisiv, atacând cu mult curaj, alternând pasele scurte cu cele lungi, în raport cu situațiile prezentate de meci. Atacurile de deposedare au fost corecte, contratacurile rapide și eficiente, într-un cuvânt, un joc de factură superioară în fața căruia jucătorii peruvieni n-au reușit să facă nimic. În condițiile de joc din prima repriză, mai ales, dacă scorul ne-ar fi fost favorabil cu 3-0, n-ar fi constituit nici o surpriză. Dar, cum spuneam mai sus, atacanții noștri au ratat ocazii clare și, în plus, arbitru a trecut cu vederea un henț în careu comis de Gonzales în min. 22.

Și, cum se întâmplă des în fotbal, după atâtea ratări a urmat... egalarea. Golul marcat de peruvieni a produs o oarecare derută în apărarea noastră și au urmat 15 minute de joc mai slab, timp în care Peru a trecut la un atac furibund. O lovitură liberă indirectă în careu, acordată de arbitru în min. 70 pentru o infracțiune inexistentă, rămâne însă fără rezultat pentru gazde. Apoi, echipa noastră își revine, pasează mult și lansează contraatacuri periculoase, care însă, ca și acțiunile peruvienilor, nu reușesc să mai modifice scorul.

DE SÂMBĂTĂ, ÎN TURNEUL DE LA RIO

LIMA (prin telefon). Lotul nostru reprezentativ a părăsit capitala Perului în cursul dimineții de marți, îndreptându-se, cu avionul, spre Rio de Janeiro, unde va lua parte la un turneu internațional.

La turneul de la Rio, după informațiile primite, vor lua parte două puternice echipe de club

braziliene, Flamengo și Vasco da Gama, formația clubului argentinian Independiente din Buenos Aires, fostă finalistă a Cupei intercontinentale, precum și echipa noastră națională.

Turneul va începe sâmbătă, 14 februarie. Programul jocurilor nu ne-a fost încă anunțat.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN SAO PAULO

SELECȚIONATA ROMÂNIEI SUB „LUPĂ”

În general, amatorul de fotbal brazilian stie foarte puțin despre fotbalul european. Îl cunoaște când mijloacele de informație încep să vorbească despre el. Acest lucru se petrece în general numai la campionatele mondiale. Cum fotbalul românesc nu s-a înfruntat niciodată la nivel de selecționat cu fotbalul brazilian — cu toate cele două turnee întreprinse până acum —, acesta este al treilea — brazilianul are informații reduse despre România și sportul ei. Iar când echipa României joacă în Minas Gerais sau Rio Grande de Sul, la Sao Paulo sau Rio de Janeiro nu se știe mai nimic.

De astă dată echipa României a făcut excepție de la regulă căci televiziunea și radioul au transmis în direct pe circuitele naționale două din jocuri iar ziarele au trimis specialiști ca să analizeze echipa pe care o va întâlni Brazilia. Victoria cu 1-0 asupra lui Atletico din Belo Horizonte a fost apreciată. Dar mai mult a contat acel succes cu 2-1 din fața echipei Curitiba. A fost un deosebit succes, fiindcă acolo au capotat echipele U.R.S.S., Ungariei, Cehoslovaciei etc. De 15 ani Curitiba n-a fost învinsă de nici o selecționată internațională! Echipa României a întrerupt acest șir de succese. Jucători ca Dumitrache, Sătmăreanu, Neagu, Dobrin și Lucescu sînt acum cunoscuți căci ziarele le-au publicat fotografiile de neenumărate ori. Cel puțin Dumitrache e comparat cu Vava. Clubul Palmeiras ar dori să-l aibă și a făcut o ofertă directă clubului Dinamo București. Asta a contribuit și mai mult la popularizarea lui.

După părerea specialiștilor, românii știu să-și organizeze foarte bine apărarea. Astfel, Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dan Coc, Deleanu, și Mocanu, împreună cu Dinu, activează în sistemul de apărare „cu ajutor reciproc”. Nunweiler, Dobrin și Neagu alcătuiesc a doua linie de apărare, Dobrin avînd sarcina să lege liniile, fiind principal coordonator. După cum s-a remarcat aici, aceștia trei fac rotație când e vorba să plece înainte în ajutorul înaintării. După o observație a ziarului „JORNAL DA TARDE” echipa României joacă în sistemul 5-3-1-1 sau 5-4-1, virf de atac fiind Dumitrache.

Defectele găsite echipei României sînt următoarele:

a) portarul Răducanu, care a făcut totuși partide bune mai ales la Curitiba, pare nesigur. El prinde multe mingi grele dar și scapă balonul din mîini. Are intervenții curioase ca în meciurile cu Atletico și Cruzeiro;

b) brazilienii au mai observat că românii își construiesc atacurile când mingea este în posesia propriei apărări, așezînd pe Lucescu sau Neagu la mijlocul terenului. Aici ei fac o pasă la Dumitrache apoi fug la înălțimea ultimului apărător unde reprimesc mingea și o centrează ca Dumitrache să reia, de obicei cu capul;

c) s-a mai constatat că un asemenea atac durează 30-40 secunde, considerat aici timp îndelungat pentru realizarea lui. Se dă timp apărării adverse să se organizeze, aproape neexistînd surpriza contratacului.

PEDRO VILLA

LUCESCU, autorul golului

Aplauzele adresate românilor la sfîrșitul meciului, au subliniat buna impresie lăsată aici de ei.

NOUA STRUCTURA A ECHIPEI

Se cuvine subliniat, la acest capitol, faptul că noua structură a echipei — cu Dinu fundaș central (Dan manifestă o stare de apatie care-l face inutilizabil), Dumitru mijlocăș și Neagu extremă — confirmă încrederea acordată. Primii doi, evidențiați în jocurile din Brazilia, au confirmat acum în Peru, împreună cu Dobrin, care, contra Perului, a făcut primul meci în raport cu valoarea sa. În schimb, Dumitrache se comportă sub așteptări.

CORESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT:

ZURICH

avînd ca principală melodie

celebrului jucător de către un muzician chilian. Se spune că, auzind de această nouă dăre în spectacol a jucătorului său, selecționerul Saldanha a devenit și mai nervos; se știe că — recent — el a declarat că este momentul să se pună capăt tuturor festivalurilor și sărbătoririlor dedicate celebrului internațional care nu-l fac decît rău, acum, cînd se intră în pregătirile pentru C.M. Tot la capitolul Pele este de amintit că, cu cele trei goluri marcate în cadrul octogonalului de la Santiago, el a ajuns la cifra totală de 1014 goluri.

EUSEBIO ÎN BRAZILIA? Sînt tot mai insistente zvonurile că

famosului internațional portughez i s-au făcut tentative propuneri de către clubul Vasco da Gama din Rio. Un eventual transfer nu poate fi însă realizat decît numai cu acordul clubului Benfica; se știe că, la începutul sezonului trecut, Eusebio a semnat un nou contract, de trei ani, cu clubul din Lisabona.

HERIBERTO HERRERA — PINA ÎN 1971 LA INTERNAȚIO-

NALE. Paraguayanul Heriberto Herrera a semnat un nou contract

cu clubul milanез; valabilitatea lui — 1 ianuarie 1972. Deci antrenorul lui Internazionale rămîne, dacă nu se va ivi vreun accident,

pînă la sfîrșitul anului viitor la Milano.

BECKENBAUER ȘI OVERATH ABSENȚI. Din reprezentativa

R.F. a Germaniei, care evoluează astăzi la Sevilla, în compania

echipei Spaniei, vor lipsi cunoscuții jucători Beckenbauer și Overath,

amîndoi grav bolnăvi de gripă. Selecționerul Kubala a reținut, în

formația definitivă a reprezentativei Spaniei, pe rutinații Gentio

(Real Madrid) și Del Sol (Juventus Torino).

MARIO WIDMER

BOLOGNA

Îlția a arestat, la intrările stadionului olimpic, 15 persoane care încercau să vîndă bilete falsificate.

DUKLA PRAGA A CÎȘTIGAT TURNEUL DE LA VIAREGGIO. Învîgînd din finală pe A. C. Milan cu 1-0, echipa Dukla Praga s-a clasat pe primul loc în tradiționalul turneu de la Viareggio.

ȘI TOTUȘI TOSTAO... Cu toate știrile asigurătoare venite din partea medicilor de la Houston, care l-au supus, recent, unui nou examen, Tostao nu este sūtă la sută apt pentru turneul final din Mexic. Saldanha a declarat că, pînă nu va fi supus la proba cea mai obiectivă, meciul, nimeni nu poate să dea un verdict definitiv. De altfel pentru mine, joi 11 februarie, au fost convocați la Rio 22 de jucători din lotul reprezentativ; e prima reünire a lotului brazilian în acest sezon.

ACORD ÎN FOTBALUL URUGUAYAN. Conflictul dintre federația din Montevideo și jucătorii de prima divizie s-a soluționat prin semnarea unui acord. Prin această înțelegere, federația uruguayană se angajează să recunoască asociația jucătorilor, se stabilesc o serie de principii ale organizării activității jucătorilor profesioniști și se reglementează condițiile în care fotbalistii uruguayeni pot fi transferați la cluburi de peste hotare.

OPINII ARGENTINIENE DESPRE C.M. 1970. Celebrul fost internațional Labruna este de părere că „trouful suprem va rămîne în America; Brazilia, Uruguayul sau Mexicul sînt cele trei mari favorite ale mele”. În opoziție cu el, alt internațional argentinian, cunoscutul Sivori, crede că în momentul de față echipa Italiei dispune de cel mai valoros atacant din lume. Pentru Sivori nu există de cit o favorită — „squadra azzurra”.

CESARE TRENTINI